Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0012

A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2025. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2026. január 21-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2025. évi éves jelentés (2025/2164(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 14., 16., 21., 24., 36. és 41. cikkére,

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Közös kül- és biztonságpolitikai jelentés – 2025. évi prioritásaink” című, 2025. június 25-i jelentésére,

– tekintettel az Európai Tanács 2025. december 18-i következtetéseire,

– tekintettel az Oroszország által erőszakkal elhurcolt és áttelepített ukrán gyermekek visszatéréséről szóló, 2025. május 8-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a „Oroszország Ukrajna elleni háborújának emberáldozatai és az orosz agresszió mielőbbi leállításának sürgető szükségessége: a jogellenesen fogva tartott polgári személyek és hadifoglyok helyzete, valamint a polgári lakosság folyamatos bombázása” című, 2025. július 9-i állásfoglalására[2],

– tekintettel az Oroszországi Föderációnak a terrorizmust támogató állammá nyilvánításáról szóló, 2022. november 23-i állásfoglalására[3],

– tekintettel az ENSZ főtitkárának az ENSZ Közgyűléséhez intézett, az ENSZ fennállásának 80. évfordulója alkalmából tett, 2025. szeptember 22-i megjegyzéseire,

---

1 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0096.
2 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0160.
3 HL C 167., 2023.5.11., 18. o.

– tekintettel a Bizottság elnökének, Ursula von der Leyennek az Unió helyzetéről szóló, 2025. szeptember 10-i beszédére,

– tekintettel a Latin-Amerikára vonatkozó uniós politikai stratégiáról szóló, 2025. október 8-i állásfoglalására[4],

– tekintettel az EU külső tevékenységeiben a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó, 2021–2025 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervre (GAP III),

– tekintettel az EU és a Latin-amerikai és Karibi Államok Közössége (CELAC) közötti harmadik csúcstalálkozón 2023. július 18-án elfogadott nyilatkozatra,

– tekintettel a 2025. november 9-i negyedik EU–CELAC csúcstalálkozón kiadott közös nyilatkozatra,

– tekintettel az ENSZ Tengerjogi Egyezményére,

– tekintettel a NATO 2022. június 29-én elfogadott, 2022. évi stratégiai koncepciójára,

– tekintettel a NATO hágai csúcstalálkozóján kiadott 2025. június 25-i nyilatkozatra,

– tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra, amelyeket 2004-ben fogadtak el, 2008-ban frissítettek, majd 2020-ban egy ezek végrehajtására vonatkozó iránymutató feljegyzéssel tovább pontosítottak,

– tekintettel az Oroszország által az Ukrajna elleni agressziós háborújának alátámasztása céljából terjesztett dezinformációról és történelemhamisításról szóló, 2025. január 23-i állásfoglalására[5],

– tekintettel az ENSZ 1945. június 26-i Alapokmányára,

– tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998. július 17-i Római Statútumára,

– tekintettel az Európai Parlament és a Tanács között létrejött, az Európai Parlamentnek a biztonság- és védelempolitika területével kapcsolatos minősített tanácsi információkhoz való hozzáféréséről szóló, 2002. november 20-i intézményközi megállapodásra[6],

---

4 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0221.
5 HL C, C/2025/2147, 2025.4.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2147/oj.
6 HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

– tekintettel eljárási szabályzatának 150. cikke alapján elfogadott, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló korábbi állásfoglalásaira,

– tekintettel Sauli Niinistö „Safer Together – Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" [Együtt biztonságosabb – Európa polgári és katonai felkészültségének és készenlétének megerősítése] című, 2024. október 30-i jelentésére,

– tekintettel a Kína által az Európai Unió kritikus infrastruktúrájára gyakorolt befolyás biztonsági és védelmi vonatkozásairól szóló, 2024. január 17-i állásfoglalására[7],

– tekintettel a 2758. sz. ENSZ-határozatnak a Kínai Népköztársaság általi félreértelmezéséről és Tajvan körüli folyamatos katonai provokációiról szóló, 2024. október 24-i állásfoglalására[8],

– tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről szóló, 2025. szeptember 9-i állásfoglalására[9],

– tekintettel „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2023. évi éves jelentés" című, 2024. február 28-i állásfoglalására[10],

– tekintettel az EU–Egyesült Királyság vezetői csúcstalálkozó 2025. május 19-i együttes nyilatkozatra,

– tekintettel a 2025. április 4-i első EU–Közép-Ázsia csúcstalálkozót követő együttes nyilatkozatra,

– tekintettel a 2013. május 15-i kirunai nyilatkozatra,

– tekintettel a 2025 decemberében kiadott amerikai nemzetbiztonsági stratégiára,

– tekintettel az Ukrajna elleni agressziós háborúval összefüggésben hozott orosz intézkedések okozta súlyos gazdasági nehézségek kezelésére irányuló szükséghelyzeti intézkedésekről szóló, 2025. december 12-i (EU) 2025/2600 tanácsi rendeletre[11],

---

7 HL C, C/2024/5719, 2024.10.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5719/oj.

8 HL C, C/2025/487, 2025.1.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.

9 Elfogadott szöveg, P10_TA(2025)0170.

10 HL C, C/2024/6739, 2024.11.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6739/oj.

11 HL L, 2025/2600, 2025.12.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2600/oj.

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000) számú határozatára,

– tekintettel a javasolt tervre vonatkozó uniós álláspontról és az Ukrajna számára igazságos és tartós békét célzó uniós szerepvállalásról szóló, 2025. november 27-i állásfoglalására[12],

– tekintettel a „Gáza az összeomlás szélén: uniós fellépés az éhezés elleni küzdelem, a túszok sürgős szabadon bocsátása és a kétállami megoldás felé történő továbblépés érdekében” című, 2025. szeptember 11-i európai parlamenti állásfoglalására[13],

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2803 (2025) számú határozatára, amely üdvözli a gázai konfliktus lezárására irányuló átfogó tervet,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A10-0253/2025),

A. mivel az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) meg kell őriznie a békét, meg kell erősítenie a nemzetközi biztonságot és elő kell mozdítania a nemzetközi együttműködést, ezáltal szolgálva Európa EUSZ 21. cikkében meghatározott stratégiai érdekeit azáltal, hogy többek között meggyőző elrettentés révén védi az Unió biztonságát és valamennyi tagállam érdekeit; mivel ezeket a célkitűzéseket a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok – többek között a nők és a kisebbségek jogai – tiszteletben tartásának előmozdítása mellett kell megvalósítani;

B. mivel az elmúlt évben szinte egyetlen kontinenst sem kerültek el a háborúk és a fegyveres konfliktusok, többek között a közvetlen konfrontációk és a növekvő feszültségek, valamint a hibrid támadások; mivel a fokozódó geopolitikai és gazdasági konfrontáció olyan tényező, amely hozzájárul a befagyasztott konfliktusok újbóli eszkalálódásához és új konfliktusok kitöréséhez; mivel az ilyen feszültségek kialakulásának megelőzése érdekében létrehozott nemzetközi szervezetek kihívásokkal szembesültek megbízatásuk teljesítése során, ami sürgetővé és nélkülözhetetlenné teszi reformjukat, és nagyobb közös szerepvállalást tesz szükségessé a demokráciák körében a védelem megerősítése terén;

C. mivel továbbra is sürgetően szükséges védeni és megerősíteni a szabályokon alapuló nemzetközi rendet és annak intézményeit, az ENSZ Alapokmányában foglalt egyetemes normákat, értékeket és elveket, például az emberi jogokat és a nemzetközi igazságszolgáltatást, a multilateralizmust, valamint a Helsinki Záróokmányt, különös tekintettel a nemzetközi határok

---

12 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0312.
13 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0199.

megsértésének és az erőszak alkalmazásának tilalmára; mivel az EU természeténél fogva előmozdítja a különböző intézményi szereplők többoldalú kölcsönös egymásrautaltságát;

D. mivel egyes történelmi és más feltörekvő hatalmak összetett magatartást tanúsítanak a szoros együttműködéstől az ágazati konfrontációig és a kényszerítésig; mivel Oroszország, amely jogellenes és provokáció nélkül indított agressziós háborút folytat Ukrajna ellen, vezető szerepet játszik a szabályokon alapuló nemzetközi rend aláásásában; mivel Oroszország szándékosan meghosszabbítja az Ukrajna elleni jogellenes agressziós háborúját azzal a céllal, hogy kimerítse Ukrajnát, valamint destabilizálja az EU-t és a NATO-t; mivel az EU teljes keleti szárnyának védelme alapvető fontosságú az EU egészének stabilitása, biztonsága és rezilienciája szempontjából; mivel a jelenlegi széttagolt geopolitikai környezet arra kényszeríti az EU-t, hogy alkalmazkodjon saját és tagállamai érdekeihez, és jobban megvédje azokat;

E. mivel az EU együttműködik a transzatlanti partnerekkel és a hasonlóan gondolkodó országokkal gazdasági biztonságának megerősítése érdekében;

F. mivel a daytoni/párizsi megállapodás 30 évvel ezelőtt véget vetett a pusztító háborúnak Bosznia-Hercegovinában; mivel alapvető fontosságú az abban foglalt elvek teljes körű végrehajtása;

G. mivel az EU és az Egyesült Királyság 2025. május 19-i együttes nyilatkozatukban közös elkötelezettséget vállalnak a Nyugat-Balkán stabilitása iránt; mivel az EU-nak és az Egyesült Királyságnak meg kell határoznia a régióban folytatott együttműködés konkrét területeit, különösen a daytoni/párizsi békemegállapodásban foglalt hatalommegosztási elv tiszteletben tartásának biztosítása érdekében;

H. mivel egyes nemzetközi szereplők – különösen a tekintélyelvű államok – az európai biztonságot és stabilitást olyan széles körű hibrid taktikák alkalmazásával veszélyeztetik, mint például a kritikus infrastruktúrákat érintő szabotázs és a társadalmaink demokratikus működésébe való beavatkozás, valamint olyan teljes körű biztonsági fenyegetések, mint a drónbehatolások és a vasúti hálózatok elleni támadások; mivel az ilyen fenyegetések kezelése az EU közös kül- és biztonságpolitikájának részét képezi, ami hiteles, első kézből származó hírszerzési információs rendszert tesz szükségessé a külső fenyegetések vonatkozásában, amely hozzájárul ahhoz, hogy az EU gyorsan és hatékonyan tudjon reagálni, valamint meg tudja védeni érdekeit külföldön;

I. mivel a bővítés az egész kontinensen geostratégiai befektetést jelent a hosszú távú békébe, demokráciába, stabilitásba, biztonságba, éghajlatvédelembe és jólétbe, kiváltképp az Ukrajna elleni orosz agressziós háború fényében; mivel a bővítésre való felkészüléshez

belső, uniós szintű reformokra van szükség, és mivel az EU-nak a bővítési folyamatot az EU integrációs képességének megőrzéséhez szükséges intézményi és döntéshozatali reformokkal párhuzamosan kell végrehajtania; mivel a hiteles bővítési politika erősíti az EU geopolitikai befolyását és rezilienciáját; mivel az Unió alapelveinek tiszteletben tartása és a nemzetközi jog betartása az EU-hoz való csatlakozás előfeltétele;

J. mivel az Unió továbbra is minden területen előmozdítja saját, autonóm európai diplomáciáját, ideértve a társadalmi, kulturális, gazdasági, éghajlati, mesterséges intelligenciával kapcsolatos, digitális és kiberdiplomáciát is; mivel e tekintetben elengedhetetlen lépés az EU saját diplomáciai szolgálatának kialakítása, amelyet közös, túlnyomórészt uniós szemléletű diplomáciai kultúra formál; mivel az Európai Diplomáciai Akadémia segíti e célkitűzés elérését;

K. mivel az EU prioritásként kezeli a hasonlóan gondolkodó demokráciákkal való partnerségeket; mivel az új globális partnerségek létrehozása politikai átvilágításon alapul, hogy elkerülhető legyen az EU-t kényszerítő helyzetekbe hozó függőségek kialakulása, és garantálható legyen, hogy az együttműködés nem sérti az emberi jogokat, a fenntartható fejlődést és az uniós szolidaritását; mivel az ágazati együttműködés nem folytatható az EU alapvető értékeinek kárára; mivel az EU-n vagy a transzatlanti szövetségen belüli, valamint a stratégiai partnereinkkel való megosztottság mindannyiunkat gyengít, és előnyös ellenfeleink, riválisaink és versenytársaink számára;

L. mivel a 2021. évi változathoz képest az Egyesült Államok 2025. december 4-i nemzetbiztonsági stratégiája (NSS) radikális hangsúlyeltolódást tükröz, mivel nem tartalmazza az olyan szereplők által támasztott kihívások érdemi értékelését, mint Oroszország és Kína, és kritikus hivatkozásokat tartalmaz az egyes uniós tagállamokban tapasztalható állítólagos demokratikus hiányosságokra; mivel az NSS a globális fejleményeket nagyrészt a gazdasági és a stratégiai érdekek szempontjából értelmezi, ami a hagyományos szövetségesekkel szemben inkább tranzakciós megközelítést tükröz, és így megkérdőjelezi azokat az elveket, amelyek évtizedek óta az amerikai külpolitika alapját képezik; mivel a Kreml szóvivője nyilvánosan üdvözölte az NSS-t, és azt több uniós fővárosban is aggodalommal fogadták, kérdéseket vetve fel annak a transzatlanti egységre gyakorolt hatásával és a kollektív elrettentés hitelességével kapcsolatban;

M. mivel az EU-hoz társult tengerentúli országok és területek (TOT-ok) szoros alkotmányos, történelmi és kulturális kapcsolatban állnak a tagállamokkal; mivel a TOT-ok egyedülálló globális jelenlétet és geostratégiai előnyöket biztosítanak az EU számára, különösen az Atlanti-, az Indiai- és a Csendes-óceánon, valamint az Északi-sarkvidéken és az Antarktiszon; mivel a KKBP-nek meg kell

erősítenie a TOT-okkal folytatott strukturált együttműködést olyan területeken, mint a biztonság, a stratégiai kereskedelmi útvonalak, az éghajlatváltozással szembeni reziliencia, a tengeri védelem és a kritikus fontosságú nyersanyagok, ezáltal biztosítva, hogy a TOT-ok szorosabban beépüljenek az Unió külső tevékenységeinek prioritásaiba;

N. mivel világszerte szűkül a civil társadalom mozgástere, és az emberijog-védők és a civil társadalmi szervezetek egyre inkább ki vannak téve az állami és nem állami szereplők támadásainak és fenyegetéseinek;

O. mivel az élénk civil társadalmak világszerte alapvető szerepet játszanak az emberi jogok, a demokrácia és a pluralizmus előmozdításában, valamint a jó kormányzás és a társadalmi haladás előmozdításában;

P. mivel a Parlament a közelmúltban egyértelmű álláspontját fejezte ki az emberi jogok Kubában történő megsértésével és a venezuelai helyzettel kapcsolatban; mivel több alkalommal elítélte Daniel Ortega és Rosario Murillo nicaraguai rezsimjét;

Q. mivel 2025. január 10-én Nicolás Maduro új hivatali ciklust hirdetett meg, és a széles körű választási csalások ellenére jogellenesen fenntartotta hatalmát; mivel Edmundo González Urrutiát Venezuela legitim és demokratikusan megválasztott elnökeként, María Corina Machadót pedig a demokratikus ellenzék vezetőjeként ismerte el azáltal, hogy nekik ítélte oda a gondolatszabadságért járó 2024. évi Szaharov-díjat; mivel María Corina Machadót 2025-ben Nobel-békedíjjal is kitüntették; mivel a közelmúltbeli politikai fejlemények, többek között Nicolás Maduro hatalomból való eltávolítása és a politikai foglyok szabadon bocsátásának megkezdése kritikus pillanatot jeleznek Venezuela demokratikus átmenetében; mivel ugyanakkor a helyzet továbbra is instabil, a korábbi rezsim kulcsfontosságú hatalmi struktúrái továbbra is fennállnak, és a demokratikus konszolidációt továbbra jelentős kihívások övezik;

R. mivel az ENSZ elveit eddig soha nem látott mértékben kérdőjelezik meg; mivel a Parlament többször felszólította a nemzetközi közösséget, hogy védje meg és erősítse meg az ENSZ-t;

S. mivel a multilaterális világrend nem alkalmazkodott megfelelően a jelenlegi geopolitikai realitásokhoz; mivel az ENSZ főtitkára által elindított ENSZ80-kezdeményezés az ENSZ reformjának nélkülözhetetlen része, és az ENSZ Biztonsági Tanácsában alkalmazott vétórendszer megszüntetését is jelentené; mivel az ENSZ súlyos pénzügyi helyzete komoly aggodalomra ad okot; mivel az ENSZ 500 millió USD összegű költségvetési megszorítással és a személyzet 20%-ának elvesztésével néz szembe; mivel az Egyesült Államok pénzügyi támogatásának visszavonását követően az ENSZ

békefenntartó, humanitárius és egészségügyi ügynökségei további jelentős megszorításokkal szembesülnek; mivel az ENSZ reformfolyamata elegendő pénzügyi forrást és politikai támogatást igényel a globális kormányzás alapját képező multilateralizmus fenntartásához;

T. mivel a szervezett bűnözés és különösen a kábítószer-kereskedelem komoly fenyegetést jelent az EU biztonságára nézve; mivel a kokainfogyasztás tekintetében 2020 óta az Európai Unió vált a világ legnagyobb piacává; mivel a kokain nagyrészt Latin-Amerikából érkezik, és főként az EU Atlanti-óceán partján fekvő kikötőin keresztül lép be az Európai Unióba;

U. mivel a tekintélyelvű rendszerek, a bűnözői hálózatok és a terrorista csoportok a tiltott kábítószer- és emberkereskedelem révén veszélyeztetik az európaiak egészségét és biztonságát, ami hozzájárul a regionális instabilitáshoz, és bizonyos esetekben a migráció fegyverként való felhasználásának minősül;

V. mivel az Ukrajna elleni orosz agressziós háború súlyosan aláássa az európai és globális biztonságot, gazdasági bizonytalanságot, az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát és magas energiaárakat okozva; mivel ez az agresszió egy szélesebb körű, imperialista és terjeszkedő menetrendet követő stratégia része, amely a 2008-as grúziai háborúval kezdődött; mivel a biztonsági garanciákról szóló 1994. évi budapesti megállapodás – amelynek keretében Ukrajna minden nukleáris fegyverét eltávolította területéről cserébe többek között Oroszország biztonsági garanciáiért – nem akadályozta meg Oroszország agressziós háborúját;

W. mivel Oroszország továbbra is fosztogatja az ukrán nemzeti örökséget; mivel Oroszország agressziós háborúja súlyos és tartós környezeti károkat okozott Ukrajnában; mivel az Oroszországi Föderáció intenzív és szándékos támadásokat hajt végre Ukrajna energetikai infrastruktúrája ellen;

X. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) elfogatóparancsot adott ki Vlagyimir Putyin és Maria Lvova-Belova, orosz gyermekjogi biztos ellen az ukrán gyermekek jogellenes elhurcolásának és áttelepítésének háborús bűncselekménye miatt;

Y. mivel az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Ukrajna és Hollandia kontra Oroszország ügyben 2025. július 9-én hozott ítélete jelentős előrelépést jelent azzal kapcsolatban, hogy Oroszországot felelősségre vonják agressziós háborújáért és az Ukrajnában elkövetett atrocitásokért;

Z. mivel Kína felgyorsult militarizálódása, valamint az Oroszországgal, Észak-Koreával és Iránnal kialakított stratégiai partnerségei nemcsak az indiai–csendes-óceáni országok, hanem az egész nemzetközi közösség stabilitását is veszélyeztethetik; mivel az elmúlt

években – egyértelműen megsértve az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatait – Észak-Korea többször is példátlan gyakorisággal indított ballisztikus rakétákat, miközben mind minőségi, mind mennyiségi szempontból megerősítette nukleáris képességeit; mivel e tekintélyelvű és diktatórikus hatalmak határozott katonai, politikai és gazdasági nyomásgyakorlása, valamint a szabályokon alapuló nemzetközi rend elleni folyamatos és sokrétű támadásaik az uniós tagállamok történelmének legsúlyosabb biztonsági fenyegetései közé tartoznak;

AA. mivel a 2024. évi washingtoni NATO-csúcstalálkozón Kínát Oroszország agressziójának döntő előmozdítójaként nevezték meg; mivel Kína hivatalosan soha nem ítélte el Oroszország Ukrajna elleni jogellenes agresszióját és inváziót; mivel Oroszország a Kínával fenntartott stratégiai kapcsolatait példátlanul magas szintűnek minősítette; mivel a Kínai Népköztársaság Oroszország agressziós háborújának fő támogatója, amely az orosz védelmi ágazat inputjaként szolgáló kettős felhasználású termékek nagy részét biztosítja, és emellett diplomáciai, politikai és gazdasági támogatást nyújt, ezáltal meghosszabbítva és lehetővé téve a háborút; mivel Oroszország kényszerítő és katonai fellépések révén igyekszik aláásni a regionális stabilitást és az európai törekvéseket, miközben Kína egyre inkább gazdasági befolyását és stratégiai partnerségeit használja az EU szomszédságában zajló fejlemények befolyásolására, más, destabilizációhoz hozzájáruló szereplőkkel együtt; mivel Kína az államilag irányított beruházások, a stratégiai infrastruktúra-beszerzés, a technológiatranszfer és a befolyásolási műveletek kombinációjával arra törekszik, hogy kiterjessze lábnyomát az EU-n belül;

AB. mivel az emberi jogok és az alapvető szabadságok helyzete Azerbajdzsánban az elmúlt évben tovább romlott; mivel a Nemzetközi Bíróság Hegyi-Karabahra vonatkozó valamennyi végzését végre kell hajtani, beleértve a régióból elmenekült személyek biztonságos, akadálytalan és gyors visszatérését célzó ideiglenes intézkedéseket előíró, 2023. november 17-i végzést is;

AC. mivel az EU külső tevékenysége elválaszthatatlan az EUSZ 2. cikkében, 3. cikkének (5) bekezdésében és 21. cikkében foglalt értékektől és elvektől, beleértve valamennyi tagállam szuverenitását, függetlenségét és területi integritását, összhangban az ENSZ Alapokmányával; mivel ezek az elvek Ciprusra is vonatkoznak; mivel Törökország külpolitikája továbbra is ellentétes az EU külpolitikájával; mivel maga Törökország konstruktív szerepvállalása kulcsfontosságú ahhoz, hogy a ciprusi rendezésre irányuló tárgyalások az ENSZ keretében újrainduljanak és előrehaladjanak;

AD. mivel Törökország továbbra is uniós területet tart katonai megszállás alatt Cipruson, és továbbra is erő alkalmazásával fenyeget egy tagállamot;

AE. mivel megszaporodott azon esetek száma, amikor Törökország megsérti a görög légteret és légi közlekedési szabályokat az athéni repüléstájékoztató körzeten belül; mivel a görög felségvizeken is egyre gyakoribbak a jogsértések, miközben török hajók rendszeresen folytatnak jogellenes halászati tevékenységeket a görög felségvizeken; mivel továbbra is fennállnak a viták a kutatás és mentés, valamint a NAVTEX-szel kapcsolatos feladatok tekintetében;

AF. mivel a törökországi kurd kérdés egyetlen életképes megoldása a méltányos, átfogó és fenntartható rendezés;

AG. mivel Egyiptom a Földközi-tenger keleti térségének stabilitása szempontjából meghatározó pillér, amit az EU azon döntése is megerősít, hogy 4 milliárd EUR összegű makroszintű pénzügyi támogatást nyújt Egyiptomnak a 2024–2027-es időszakra;

AH. mivel 2024-ben az EU és a Kirgiz Köztársaság megerősített partnerségi és együttműködési megállapodást írt alá; mivel az emberi jogok a megállapodás lényeges részét képezik; mivel az országban tapasztalható aggasztó emberi jogi helyzet e tekintetben komoly visszacsúszást jelez, amely az előrehozott választásokkal összefüggésben intenzívebbé vált, amint azt többek között Temirlan Szultanbekov közelmúltbeli őrizetbe vétele és a halálbüntetésnek az országban történő újbóli bevezetésére irányuló javaslat is alátámaszt; mivel a kirgiz kormánynak konkrét lépéseket kell tennie a Parlament 2025. szeptember 9-i állásfoglalásában felvázolt sürgető aggályok kezelése érdekében; mivel az elmúlt években mind az öt közép-ázsiai ország hatóságai különböző mértékben elfojtották az eltérő véleményeket, és szigorították a véleménynyilvánítás szabadságának ellenőrzését, ami a kritikus aktivisták, újságírók és az LMBTIQ+-közösség tagjainak megfélemlítésével, zaklatásával és büntetőeljárás alá vonásával járt;

AI. mivel az első, 2025. április 3–4 közötti EU–Közép-Ázsia csúcstalálkozó jelentős volt, mivel stratégiai fordulópontot jelentett a két régió közötti kapcsolatokban, és egy olyan strukturált párbeszéd kezdetét jelentette, amely teljes mértékben elismeri a közép-ázsiai régió Európa és Ázsia közötti találkozási pontként betöltött kulcsfontosságú szerepét;

AJ. mivel az Indiával fenntartott kapcsolataiban az EU-nak el kell ismernie az ország Oroszországgal való folyamatos stratégiai együttműködését, beleértve sajnálatos részvételét az Oroszországgal és Belarusszal folytatott Zapad-2025 közös katonai gyakorlatokban, ugyanakkor a geopolitikai kihívásokat oly módon kell kezelnie, hogy megerősítse az EU és India közös érdekeit, növelje a biztonságot és fenntartsa a nemzetközi jogot;

AK. mivel üdvözölte az egyes arab államok és Izrael által az Ábrahám-megállapodások keretében a diplomáciai kapcsolatok normalizálása

érdekében tett erőfeszítéseket; mivel támogatja az arab-izraeli kapcsolatok jobb jövőjét szolgáló, széles körű regionális és nemzetközi támogatás kiépítésére irányuló kezdeményezéseket;

AL. mivel az EU-nak történelmi lehetősége van arra, hogy elmélyítse szövetségét Latin-Amerikával; mivel az EU–Mercosur partnerségi megállapodás politikai és együttműködési pilléréhez a Parlament, a Tanács és a tagállamok nemzeti parlamentjeinek jóváhagyása szükséges; mivel a kereskedelmi pillérhez csak a Parlament és a Tanács jóváhagyása szükséges; mivel ez a jóváhagyás geopolitikai mérföldkövet jelentene, amely megerősítené az EU globális jelenlétét és megerősítené a szabályokon alapuló multilaterális rendet; mivel a megállapodás intézményi keretet hoz létre az együttműködés előmozdítására olyan területeken, mint az emberi jogok, a fenntartható fejlődés, a digitális gazdaság és a szervezett bűnözés elleni küzdelem; mivel a megállapodás elfogadásának és végrehajtásának javítania kell a régióközi kapcsolatokat, geopolitikai előnyöket kell teremtene, és elő kell mozdítania az EU stratégiai érdekeit; mivel az EU–Mercosur partnerségi megállapodás és az EU–Mexikó globális megállapodás gyors aláírása és ratifikálása megerősíti az EU fokozott elköteleződését és szorosabb politikai kapcsolatait Latin-Amerikával;

AM. mivel az EU északi-sarkvidéki politikájának ösztönöznie kell a fenntartható gazdasági fejlődést, támogatnia kell az őslakos népeket nyelvük és kultúrájuk megőrzésében, biztosítania kell az északi-sarkvidéki ökoszisztéma védelmét az éghajlati válsággal szemben, és elő kell mozdítania a rezilienciát a nem uniós országok által támasztott geopolitikai kihívásokkal szemben; mivel ennek a politikának figyelembe kell vennie a Kína és Oroszország között az Északi-sarkvidéken folytatott fokozott együttműködéssel kapcsolatos jogos aggályokat; mivel ennek a politikának teljes mértékben be kell építenie a kirunai nyilatkozat ajánlásait, támogatnia kell a megújuló energia és a fenntartható hulladékgazdálkodás finanszírozásának növelését az északi-sarkvidéki közösségekben, és ki kell építenie a környezeti, gazdasági és társadalmi kihívások kezeléséhez szükséges kapacitást;

AN. mivel az Oroszországgal szomszédos államok szuverenitásának és területi integritásának Oroszország általi ismételt megsértése, valamint az Azovi-, a Fekete- és a Balti-tengeren a hajózás akadályozása komoly kétségeket ébreszt az Északi-sarkvidéken való békés együttélés fenntartására vonatkozó kilátásokat illetően; mivel Oroszország jelentősen fejleszti északi-sarkvidéki infrastruktúráját és jégtörő flottáját, miközben előmozdítja stratégiai törekvéseit a régióban; mivel az Oroszországi Föderáció olyan stratégiát folytat, amelynek célja a szövetségi ellenőrzés megszilárdítása a természeti erőforrások felett, a területi követelések megerősítése és a beruházások vonzása különleges gazdasági övezeti ösztönzők révén;

AO. mivel az Északi-sarkvidékre vonatkozó KKBP egyik fő célkitűzésének annak kell lennie, hogy aktívan teljes megfigyelői vagy – amennyiben lehetséges – résztvevői státuszt nyerjen az Európai Unió számára az Északi-sarkvidék valamennyi olyan érintett kormányzati szervében, ahol az még nem képviselteti magát; mivel ehhez az EU, tagállamai és transzatlanti szövetségesei közötti interoperabilitás megerősítésére is szükség van az Északi-sarkvidék biztonsága, a tengerfelügyelet, a kutatási-mentési műveletek, valamint a kritikus infrastruktúrák védelme terén;

AP. mivel a vallásszabadság védelmét következetesen be kell építeni az Unió külső tevékenységébe; mivel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell tennie a vallásszabadságról és a vallási kisebbségek világszerte tapasztalható üldözéséről; mivel a vallási közösségek és a hitalapú szervezetek kulcsszerepet játszhatnak a béke, a vallások közötti párbeszéd, a konfliktusmegoldás, a humanitárius segítségnyújtás és az emberi jogok védelmének előmozdításában;

AQ. mivel a vallási kisebbségek világszerte növekvő hitalapú üldözése – többek között, de nem kizárólag a keresztények világszerte történő üldözése, amint az a közelmúltban Szíriában, Nigériában, a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Nicaraguában történt – rávilágít arra, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a vallási kisebbségek üldözésére; mivel az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) együtt kell működnie a nemzetközi közösséggel a növekvő vallási üldöztetés riasztó tendenciájának visszafordítása érdekében;

AR. mivel a Global Gateway kezdeményezés a kölcsönös előnyökön, a gazdasági fejlődésen és a reziliens ellátási láncokon alapuló szoros partnerségeket épít ki hasonló értékrendű országokkal; mivel az erőforrások hatékony felhasználása a fő prioritás, különösen a stratégiai jelentőségű kezdeményezésekre összpontosítva, így például az infrastruktúra megerősítésére, valamint a nem uniós országok párhuzamos kezdeményezéseinek ellensúlyozására; mivel a Global Gateway projektjeit mindig az EU alapvető értékeinek, többek között az emberi jogok tiszteletben tartásának, a jó kormányzásnak, a demokráciának, az átláthatóságnak és a környezeti fenntarthatóságnak kell vezérelnie; mivel ezeknek a projekteknek szisztematikusan be kell vonniuk a civil társadalmat és a helyi közösségeket a projekttervezés, -végrehajtás és -értékelés valamennyi szakaszába annak biztosítása érdekében, hogy reagáljanak a helyi igényekre, figyelembe vegyék a nemek közötti egyenlőség szempontját és érdemi fejlesztési eredményeket érjenek el;

AS. mivel az erre a kezdeményezésre elkülönített 300 milliárd EUR összegű költségvetés kevesebb mint egyharmada a Kína hasonlóan összeköttetésre és infrastruktúrára összpontosító, „Egy övezet, egy

út” kezdeményezése keretében már folyamatban lévő projektek költségvetésének; mivel az EKSZ és az uniós küldöttségek jelenlegi finanszírozása nem elegendő szükségleteik kielégítéséhez, tekintettel a jelenlegi kihívások nagyságrendjére; mivel az alapvető diplomáciai tevékenységek csökkentése növeli a missziók bezárásának kockázatát, ami korlátozná az EU azon képességét, hogy globális szereplőként lépjen fel;

AT. mivel a preventív diplomáciája olyan proaktív külpolitikai eszköz, amely a felek közötti konfliktusok megelőzésére, valamint békés megoldások közvetítésére és támogatására szolgál, többek között a békeközvetítés és a párbeszéd révén; mivel a rosszindulatú nem uniós szereplők erőfeszítései világszerte csökkentették az EU befolyását; mivel az alelnöknek/főképviselőnek az EKSZ-szel együtt elemeznie kell a korábbi európai diplomáciai erőfeszítéseket és azok eredményeit; mivel egy ilyen elemzéshez többek között a helyi, történelmi, kulturális és vallási összefüggések pontos ismerete szükséges; mivel a preventív diplomácia új megközelítésére lehet szükség annak biztosítása érdekében, hogy az EU-t minden szinten megbízható partnernek tekintsék; mivel az uniós választási megfigyelő missziók világszerte központi szerepet játszanak a demokrácia támogatásában; mivel a parlamenti diplomácia és a parlamentközi kapcsolatok kulcsfontosságú eszközök az EU külpolitikai céljainak eléréséhez a nem uniós országokban, és csak kormányzati szintet meghaladó kapcsolatokat alakítanak ki; mivel a következő többéves pénzügyi keretben növelni kell a demokrácia támogatására és a választási megfigyelésre szánt költségvetési előirányzatokat, különösen a tagjelölt országokba irányuló missziók kiküldésének elősegítése érdekében;

AU. mivel az éghajlatváltozás egyre inkább „fenyegetéseket megsokszorozó tényezőnek” számít, ami a kiszolgáltatott országok és régiók további destabilizálásához, megelőzhető humanitárius válságokhoz és további migrációs nyomáshoz vezet;

AV. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000) számú határozatának 25. évfordulója felszólít arra, hogy a nemek közötti egyenlőséget és a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet az EU közös kül- és biztonságpolitikájának alapelveiként tartsák fenn; mivel az EKSZ-nek és a Bizottságnak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv alapos és ambiciózus végrehajtása révén meg kell őriznie az EU vezető szerepét a nők jogainak világszintű előmozdításában; mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv „példamutatásról” szóló pillérére előírja az alelnök/főképviselő számára, hogy javítsa a nemek közötti egyensúlyt az EKSZ vezető pozícióiban;

AW. mivel az elmúlt években a tekintélyelvű és elnyomó kormányok– például Oroszországban – a hagyományos nemi normákat az állam

legitimációjának és a társadalmi-politikai kontrollnak az eszközeként még inkább megerősítették; mivel a transznacionális vallási hálózatok és a szélsőjobboldali politikai mozgalmak támogatják az LMBTIQ+-ellenes politikákat; mivel ezek a tendenciák aláássák az alapvető jogokat, és közvetlen kihívást jelentenek az Európai Unióról szóló szerződésben rögzített, többek között a nemek közötti egyenlőséget is magukban foglaló értékek számára, amelyek az Unió külpolitikájának alapját képezik;

1. hangsúlyozza, hogy a KKBP végrehajtásáról szóló állásfoglalásai az EU külpolitikai döntéshozatalához való hozzájárulásának kulcsfontosságú elemei; hangsúlyozza, hogy ezek az állásfoglalások bizonyítják a Lisszaboni Szerződés által a Parlamentre ruházott, külpolitikával kapcsolatos megerősített ellenőrzéshez fűződő jog gyakorlati következményeit; emlékeztet arra, hogy 2025. évi állásfoglalása e parlamenti ciklusban a második ilyen állásfoglalás, és célja, hogy iránymutatással szolgáljon az Unió vezetői számára a jelenlegi ciklus külpolitikai prioritásainak meghatározásához; kiemeli, hogy a folyamatosan változó nemzetközi környezetben az Uniónak egyszerre számos olyan külpolitikai kihívással kell megbirkóznia, amely közvetlenül vagy közvetve érinti, ideértve az Ukrajna elleni orosz agressziós háborút, a közel-keleti konfliktusokat, a nagyhatalmi verseny fokozódását, a multilaterális szabályokon alapuló nemzetközi rend aláásására irányuló folyamatos kísérleteket, valamint a külső és belső válságok közötti fokozott összefüggéseket; határozottan úgy véli, hogy ahhoz, hogy a nemzetközi színtéren megőrizze jelentőségét, az Uniónak határozott, fegyelmezett és magabiztos külpolitikát kell folytatnia, amely megfelel saját stratégiai célkitűzéseinek, valamint továbbra is meghatározza, érvényesíti és védi érdekeit a világban; emlékeztet arra, hogy az Uniót külső tevékenysége során az EUSZ 2. cikkében, 3. cikkének (5) bekezdésében és 21. cikkében foglalt azon értékeknek és elveknek kell vezérelniük, amelyek az EU saját létrehozását, fejlődését és bővítését ihlették, többek között a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, valamint az egyenlőség és a szolidaritás elvei terén; úgy véli továbbá, hogy a KKBP-nek biztosítania kell az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjének és a fenntartható fejlődési céloknak a végrehajtását;

2. maradéktalanul osztja az alelnök/főképviselő jelentésében felvetett aggályokat, és riasztónak tartja a tekintélyelvű hatalmak és egyoldalú szereplők határozott katonai, politikai és gazdasági nyomása által vezérelt geopolitikai instabilizálódás gyors ütemét; hangsúlyozza, hogy Ukrajnától a Kaukázusig, a Közel-Kelettől a Száhel-övezetig, az Északi-sarkvidékig és azon túl az instabilitás íve alakult ki Európa körül, ami jól példázza azt a radikális bizonytalanságot, amelyben az EU működik; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi geopolitikai helyzetet a demokratikus normák egyre

gyorsuló eróziója jellemzi; aggodalommal állapítja meg, hogy rendkívül meggyengültek a multilaterális szervezetek, és a szabályokon alapuló nemzetközi rend is súlyosan megrendült, ami olyan környezethez vezet, ahol a verseny és a protekcionizmus felváltja az együttműködést és a szabad kereskedelmet, és ahol egyre inkább eszközként használják fel a beruházást, az információt és a migrációs áramlásokat; figyelmeztet arra, hogy ez a széttagoltság veszélyezteti stratégiai érdekeinket, biztonságunkat, jólétünket és egységünket; emlékeztet arra, hogy az EU nem engedheti meg magának, hogy befelé forduljon, és továbbra is nyitottnak és elkötelezettnek kell maradnia a világban, hogy megvédje demokratikus értékeit és érdekeit, ami viszont szükségessé teszi regionális és globális partnerségeink és szövetségeink mozgósítását;

3. ezzel összefüggésben felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy fejlessze tovább az előretekintő és koherensebb KKBP-t, amely:

   a) védi a szabályokon alapuló nemzetközi rendet;

   b) előmozdítja a közös érdekekkel kapcsolatos együttműködést;

   c) tiszteletben tartja egyes tagállamok semlegességét, és biztosítja, hogy a diplomáciai fellépésre az ENSZ Alapokmányával összhangban kerüljön sor;

   d) egyértelmű határokat húz, és alku tárgyát nem képező álláspontokat alakít ki; valamint

   e) növeli az EU külföldi fellépéseinek láthatóságát és hatását;

   és ezáltal követi az ambiciózus célkitűzéseket, és egyértelműen kezeli a következő bekezdésekben felvázolt legfontosabb geopolitikai kihívásokat;

A szabályokon alapuló nemzetközi rend alakítása, amelyet megvédünk

4. emlékeztet arra, hogy a szabályokon alapuló nemzetközi rend védi az állam szuverenitását és területi integritását, védi az emberi jogok egyetemes értékeit, lehetővé teszi a békés vitarendezést, és biztosítja, hogy a hatalom a törvénynek, nem pedig az erőszaknak legyen alárendelve; riasztónak tartja, hogy a szabályokon alapuló nemzetközi rendre példátlan nyomás nehezedik a belső erózió és a külső támadások együttes hatása miatt; figyelmeztet arra, hogy e rend leértékelődése világszerte instabilitáshoz és konfliktusokhoz vezet, ezáltal gyengítve saját biztonságunkat és jólétünket;

5. hangsúlyozza, hogy Oroszország Ukrajna ellen provokáció nélkül indított jogellenes és indokolatlan agressziós háborúja a nemzetközi jog és az ENSZ Alapokmányának nyilvánvaló megsértését képezi, valamint a második világháború óta példátlan támadást jelent az

európai békerend ellen; emlékeztet arra, hogy Oroszország Ukrajna elleni agressziója 2014-ben kezdődött; megismétli azon szilárd meggyőződését, hogy Oroszország agressziójának végső soron kudarcot kell vallania, és Ukrajnának kell győzedelmeskednie, erő révén biztosítva a békét, ezáltal jelezve, hogy a jog soha nem fog engedni az erőszaknak, annak érdekében, hogy eltántorítson másokat attól, hogy katonai eszközökkel próbáljanak határokat megváltoztatni; hangsúlyozza, hogy sürgősen hosszú távú és stratégiai megközelítésre van szükség Moszkvával és szövetségeseivel szemben;

6. elismeri az ukrán nép bátorságát és rezilienciáját, amely nemcsak saját szuverenitását és területi integritását védi, hanem az alapvető európai értékeket is óvja; követeli az azonnali és feltétel nélküli tűzszünetet, az orosz csapatok kivonását Ukrajna teljes nemzetközileg elismert területéről, továbbá az összes ukrán hadifogoly, az összes elrabolt és fogva tartott polgári személy, valamint az Oroszország és a Lukasenka-rezsim által jogellenesen elrabolt valamennyi gyermek visszajuttatását; felszólít továbbá valamennyi elesett ukrán katona földi maradványainak visszaszolgáltatására; sürgeti az EU-t, hogy tartsa fenn és erősítse meg az Ukrajnának nyújtott támogatását, többek között politikai, gazdasági, pénzügyi és katonai segítségnyújtás révén Ukrajna megerősítése érdekében; üdvözli az Európai Tanács 2025. decemberi határozatát, amely 90 milliárd EUR összegű pénzügyi támogatási csomagot biztosít Ukrajna számára az EU által támogatott hitelek formájában; sajnálja azonban, hogy a Tanács nem tudott megállapodásra jutni egy, a befagyasztott orosz vagyoni eszközökön alapuló ambiciózusabb finanszírozási struktúráról, amely csökkentené Ukrajna növekvő adósságterhét; emlékeztet azonban arra, hogy a 2025. december 12-i (EU) 2025/2600 tanácsi rendelet hatályba lépteti az orosz állami vagyoni eszközök határozatlan idejű immobilizálását; hangsúlyozza, hogy az Ukrajna területi védelmébe és védelmi ipari bázisába való beruházások szükségesek és kölcsönösen előnyösek Európa számára, de önmagukban nem jelentenek biztonsági garanciákat; ezzel összefüggésben üdvözli az „Ukrajna priorizált igénylistája” (PURL) nevű NATO-kezdeményezést, és sürgeti az uniós tagállamokat, hogy továbbra is szállítsanak fegyvereket és lőszereket Ukrajnába, különösen légvédelmi rendszereket és mélységi precíziós csapásmérő képességeket, ugyanakkor a nemzetközi joggal összhangban támogassák a háború diplomáciai megoldását az igazságos és tartós béke elérése érdekében;

7. megismétli felhívását egy uniós jogi keret kidolgozására a terrorizmust támogató államok meghatározására céljából; kéri a Tanácsot, hogy vegye fel az Oroszországi Föderációt a terrorizmust támogató államok uniós jegyzékébe;

8. a leghatározottabban elítéli az illegitim Lukasenka-rezsimet, amiért engedélyezi, hogy Belarusz területét orosz katonai műveletek bázisaként használják, aláásva ezzel az ország szuverenitását, és közvetlen fenyegetést jelentve az EU és tagállamai biztonságára és stabilitására nézve, miközben továbbra is elnyomja saját lakosságát; ismételten valamennyi politikai fogoly azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását követeli, és sürgeti a korlátozó intézkedések megerősítését; elítéli Belarusz irányított hibrid támadásait az uniós tagállamok, például Litvánia ellen pilóta nélküli légi járművek és meteorológiai léggömbök általi légsértések, gazdasági kényszerítés, csempészműveletek, katonai provokációk, kibertámadások és államilag támogatott dezinformáció révén; aggodalommal hangsúlyozza, hogy az orosz és a belarusz rezsimek a migrációt az EU, a tagállamok kormányai és a NATO aláásására irányuló szélesebb körű stratégia részeként eszközként használják; sürgeti az Uniót és az uniós tagállamokat, hogy növeljék a Belaruszon belül és kívül működő független média, emberijog-védők és civil társadalmi kezdeményezések politikai, pénzügyi és technikai támogatását;

9. üdvözli a „tettre készek koalíciója” 2026. január 6-án, Párizsban tartott ülésének következtetéseit, beleértve az Ukrajna támogatására, hosszú távú katonai képességeinek fenntartására, valamint a béke és a biztonság helyreállítására vonatkozó közös megközelítést meghatározó, politikailag és jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalásokat egy Oroszország általi jövőbeli fegyveres támadás esetén; támogat egy multinacionális erő Ukrajna számára történő létrehozására irányuló javaslatot, és ösztönzi az EU valamennyi tagállamát, hogy alaposan mérlegeljék, hogyan tudják a legjobban támogatni egy ilyen erő felállítását; üdvözli továbbá a tűzszünet Egyesült Államok által vezetett nyomon követésére és ellenőrzésére szolgáló mechanizmusról szóló megbeszéléseket; hangsúlyozza, hogy minden békemegállapodásnak szilárd és hiteles biztonsági garanciákat kell tartalmaznia Ukrajna számára, választott vezetésének tárgyalásokat kell folytatnia, és az ukrán nép támogatását kell élveznie; óva int Oroszországnak a háború meghosszabbítására irányuló csalárd javaslataitól, és figyelmeztet arra, hogy az Oroszország által kikényszerített vagy agresszióját jutalmazó bármilyen rendezés aláásná az európai biztonságot; emlékeztet arra, hogy az EU és az USA közötti szoros együttműködés továbbra is létfontosságú az igazságos és tartós béke eléréséhez és biztosításához Ukrajnában, és ezért kulcsfontosságú az európai kontinens biztonsága szempontjából, az Unió arra irányuló erőfeszítései mellett, hogy nagyobb felelősséget vállaljon saját biztonságáért;

10. hangsúlyozza, hogy a változó biztonsági helyzet és az Oroszországi Föderáció által jelentett növekvő fenyegetés – többek között az európai légteret sértő ismételt behatolások – fényében elengedhetetlen, hogy az uniós tagállamok sürgősen megerősítsék polgári védelmi mechanizmusaikat, ami Unió-szerte összehangolt és

reziliens válaszlépést, ennélfogva pedig a polgári felkészültség megerősítését és a korai előrejelző rendszerek korszerűsítését teszi szükségessé; ezeket az agresszív és meggondolatlan cselekményeket felelőtlennek, és Oroszország részéről az uniós polgárok biztonságát, a regionális stabilitást és a nemzetközi békét fenyegető súlyos eszkalációnak tartja; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan együttműködve a NATO-val vizsgálja meg a jövőbeli jogsértéseket visszatartó intézkedések lehetőségeit; üdvözli e tekintetben a Bizottság bejelentését az EU „A béke megőrzése – Védelmi készültségi ütemterv 2030-ig” című dokumentumáról, beleértve a drónvédelmi kezdeményezést is; továbbá ösztönzi az uniós intézmények és az érintett ukrán partnerek közötti együttműködési mechanizmusok létrehozását a hibrid hadviselés és az orosz információs műveletek elleni küzdelemmel kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréje érdekében, ezáltal megerősítve az ilyen újonnan felmerülő fenyegetésekkel szembeni kölcsönös rezilienciát;

11. elítéli Oroszország agresszióját, amiért súlyosan destabilizálja az EU keleti szomszédságát, akadályozza a békéhez és a jóléthez vezető utakat, és tovagyűrűző hatásokat vált ki a Nyugat-Balkánon, amelyek azzal fenyegetnek, hogy lelassítják a reformokat és az Európa-ellenes narratívákat táplálják; riasztónak tartja, hogy a Kremlhez kötődő, Nyugat-Balkánon működő médiumok Oroszország agressziós háborújának kitörését követően fokozták tevékenységüket, beleértve a választási folyamatokba és az információs térbe való agresszív beavatkozást, amelynek célja az oroszbarát érzelmek és az Európa-ellenes retorika erősítése; felhívja a Bizottságot, hogy következetesebben reagáljon az Európa-ellenes retorika használatára a Nyugat-Balkánon – különösen Szerbiában –, azáltal, hogy aktívan együttműködik a régió államaival, és határozott lépéseket tesz a hibrid fenyegetésekkel szembeni társadalmi reziliencia kiépítése érdekében; kiemeli, hogy az Unió stabilitást, demokráciát és jólétet garantáló szerepének megerősítéséhez elengedhetetlen szembeszállni Oroszország destabilizáló befolyásával;

12. sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan támogassa a nemzetközi igazságszolgáltatási mechanizmusokat, és biztosítsa az elszámoltathatóságot a háborús bűncselekmények és az agresszió bűntettei tekintetében; ösztönzi az EU-t és tagállamait, hogy támogassák egy különleges törvényszék létrehozását az Ukrajna elleni orosz agresszió bűntettének büntetőeljárás alá vonása érdekében; emlékeztet arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság elfogatóparancsot adott ki Vlagyimir Putyin és Maria Lvova-Belova orosz gyermekjogi biztos ellen az ukrán gyermekek elrablásában és Oroszországba történő átszállításában való részvételük miatt; támogatja az NBB és a Nemzetközi Bíróság valamennyi tevékenységét az Ukrajna területén elkövetett bűncselekmények büntetőeljárás alá vonása terén; támogatja az Ukrajna védelmi erőfeszítéseinek, valamint aknamentesítésének és újjáépítésének finanszírozására szolgáló innovatív megoldásokat, amelyek

immobilizált orosz külföldi vagyoni eszközöket használnak fel, többek között az orosz állam, az orosz helyi hatóságok, az orosz állami tulajdonú vállalatok és az uniós szankciós jegyzékben szereplő személyek vagyoni eszközeit; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy további, jogilag és pénzügyileg stabil mechanizmusra egy jóvátételi hitel formájában, amely lehetővé teszi ezen immobilizált eszközök felhasználását, ezáltal hosszabb távú láthatóságot biztosítva Ukrajna számára, továbbá biztosítva azt, hogy Ukrajna a nemzetközi jognak megfelelően végül kapjon háborús jóvátételt vagy azzal egyenértékű összeget Oroszországtól, a tagállamokat pedig felszólítja e javaslat elfogadására; hangsúlyozza, hogy az orosz agresszió költségeit nem az uniós adófizetőknek, hanem Oroszországnak kell viselnie; elvárja, hogy a tagállamok addig erősítsék és tartsák fenn az Oroszországgal szembeni szankciókat, amíg az az igazságos és tartós béke biztosításához szükséges, és amíg az elszámoltathatóság meg nem valósul; üdvözli e tekintetben az EU és a G7-ek között folyamatban lévő megbeszéléseket, amelyek célja, hogy az olajárplafon alternatívájaként megvizsgálják a tengeri szolgáltatások valamennyi orosz olajexportra vonatkozó tilalmának lehetőségét; felszólítja mindeközben az EU-t és tagállamait, hogy erősítsék meg az eddig elfogadott szankciócsomagok hatékonyságát és hatását, és amint szükségessé válik, állapodjanak meg újabbakról; felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg azokat a pénzügyi kiskapukat, amelyeket Oroszország a szankciók kijátszására használ, és vezessenek be további korlátozó intézkedéseket azon nem uniós országokkal szemben, amelyek – akár a szankciók megkerülésének elősegítése, akár közvetlen katonai segítségnyújtás révén – lehetővé teszik az Ukrajna elleni orosz agressziós háborút; úgy véli, hogy szankciókat kell kiszabni azokra az európai vállalatokra is, amelyek továbbra is tiltott üzleti tevékenységet folytatnak az Oroszországi Föderációval; kéri a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy Oroszországgal kapcsolatban terjesszenek elő egy uniós szintű stratégiát, amely összekapcsolja az elrettentést, a feltartóztatást, az elszámoltathatóságot és a demokratikus alternatívák támogatását;

13. megismétli, hogy az EU-nak és tagállamainak jó példával kell elöl járniuk a nemzetközi jog elsőbbségének fenntartásában; hangsúlyozza, hogy hitelessége, valamint polgárai és létfontosságú érdekei védelmére való képessége attól függ, hogy elkötelezett-e az alapelvei, így a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok mellett, anélkül, hogy kettős mércét alkalmazna vagy szelektív megfelelés jellemezné; ezért felszólít a jogállamisági mechanizmus szigorú alkalmazására, amennyiben ezeket az elveket figyelmen kívül hagyják;

14. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy külkapcsolataikban és politikáikban következetesen tartsák fenn és mozdítsák elő a nemzetközi jogot, és tegyenek meg minden szükséges intézkedést

annak biztosítása érdekében, hogy azt valamennyi állam teljes mértékben tiszteletben tartsa, gazdasági vagy katonai hatalom alapján történő megkülönböztetés nélkül;

15. hangsúlyozza, hogy világszerte küzdeni kell a büntetlenség ellen, és meg kell erősíteni az elszámoltathatóságra irányuló erőfeszítéseket, többek között a Nemzetközi Büntetőbíróságon keresztül; mély aggodalmát fejezi ki az Egyesült Államoknak a Nemzetközi Büntetőbírósággal, annak ügyészeivel, bíráival és személyzetével szembeni szankciói miatt, amelyek súlyos támadást jelentenek a nemzetközi igazságszolgáltatási rendszer ellen; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen aktiválja a blokkoló intézkedéseket a Nemzetközi Büntetőbíróság mint a nemzetközi igazságszolgáltatási rendszer nélkülözhetetlen sarokkövének védelme és fenntartása érdekében;

16. üdvözli a gázai háború befejezésére irányuló közelmúltbeli kötelezettségvállalást, és tudomásul veszi az Egyesült Államok kormánya által javasolt és az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2803. sz. határozatával elfogadott 20 pontos béketervet, amelyet most teljes mértékben végre kell hajtani, és meg kell akadályozni, hogy a regionális szereplők megkíséreljék aláásni azt; üdvözli a Hamász által fogva tartott valamennyi izraeli túsz szabadon bocsátását és a humanitárius segélyek Gázában történő elosztásának újraindítását; hangsúlyozza, hogy bár a terv kulcsfontosságú első lépést jelent a konfliktus megszüntetése felé, számos kihívás továbbra is fennáll, különösen a végrehajtás, a kormányzás, az elszámoltathatóság és a bizalom fenntartása tekintetében; hangsúlyozza, hogy a Hamász teljes leszerelése, a Gázai övezet kormányzásának minden formájából való kizárása, a Palesztin Hatóság reformja és felhatalmazása, valamint az izraeli erők kivonása továbbra is a további lépések központi célja marad; felhívja az EU-t, hogy a kulcsfontosságú regionális szereplőkkel szoros együttműködésben játsszon aktív szerepet a béke- és újjáépítési folyamat alakításában; támogatja a Gázában folyó stabilizációs erőfeszítéseket, és üdvözli az EU polgári közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) misszióinak, az EUBAM Rafah-nak és az EUPOL COPPS-nak a megerősítését; megismétli, hogy a célnak továbbra is a nemzetközi joggal összhangban álló, tárgyalásos úton kialakított kétállami megoldásnak kell lennie, amely az egyetlen életképes út az igazságos és tartós közel-keleti béke felé, amelyben az izraeli és a palesztin nép békében és biztonságban él egymás mellett;

17. mély aggodalommal veszi tudomásul a Gázában tapasztalható tartós, súlyos humanitárius helyzetet, beleértve a széles körben elterjedt élelmiszerhiányt és éhínséget; súlyos aggodalommal veszi tudomásul a humanitárius segítség célba juttatásának tartós akadályait, valamint a Gázában működő humanitárius szervezeteket korlátozó – az alelnök/főképviselő által is aggodalommal említett – közelmúltbeli engedélyezési határozatokat; felszólítja az összes felet, hogy tegyék

lehetővé a humanitárius segélyek gyors célba juttatását; hangsúlyozza, hogy a humanitárius szereplőket indokolatlanul korlátozó intézkedések azzal a veszéllyel járnak, hogy felszámolják az alapvető humanitárius segítségnyújtást, épp amikor a legnagyobb szükség lenne rájuk; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy valamennyi fél betartja-e a nemzetközi jogot és az ENSZ vonatkozó határozatait, valamint amiatt, hogy a Közel-Keleten továbbra is tapasztalhatóak az erőszak és a terrortámadások ciklusai; emlékeztet arra, hogy valamennyi fél köteles betartani a nemzetközi jogot és a vonatkozó ENSZ-határozatokat, beleértve a polgári lakosság, a humanitárius személyzet és az újságírók előírt védelmét is;

18. hangsúlyozza, hogy a gázai konfliktus destabilizálja az EU déli szomszédságát, és azzal a kockázattal jár, hogy a Közel-Keleten és Észak-Afrikában szélesebb körű tovagyűrűző hatásokat vált ki, ideértve a radikalizálódást, a kényszerű lakóhelyelhagyást és a megnövekedett regionális feszültségeket; hangsúlyozza, hogy e dinamikák közvetlenül érintik az európai biztonságot és migrációkezelést;

19. nem ért egyet azzal, hogy az izraeli kormány független államként ismerte el Szomáliföldet; megerősíti, hogy a Szomáli Szövetségi Köztársaság egységének, szuverenitásának és területi integritásának az alkotmányával, az Afrikai Egységszervezet Alapokmányával és az Egyesült Nemzetek Alapokmányával összhangban történő tiszteletben tartása kulcsfontosságú az egész Afrika szarva térség békéje és stabilitása szempontjából;

20. úgy véli, hogy a világszerte növekvő antiszemitizmus a Hamász Izrael-szerte elkövetett brutális és válogatás nélküli terrortámadásainak, valamint Izrael Palesztinában tett aránytalan, nagyszabású, katonai válaszlépésének elfogadhatatlan következménye;

21. a lehető leghatározottabban elítéli a Hamász terrorista szervezet által 2023. október 7-én Izrael ellen elkövetett terrortámadást;

22. megerősíti az EU elkötelezettségét Izrael Állam léte, biztonsága és az önvédelemhez való törvényes joga, valamint a palesztinok biztonsága és méltósága mellett; emlékeztet arra, hogy Izrael önvédelemhez való jogát a nemzetközi jog rögzíti és korlátozza, és azt a nemzetközi bíróságok teljes körű tiszteletben tartása mellett kell gyakorolni; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Gázában zajló háború pusztító humanitárius következményekkel járt, és elfogadhatatlan szenvedéshez vezetett a polgári lakosság számára, amit a Hamász különösen súlyosbított a polgári infrastruktúrával való szándékos visszaélés és a gázai polgári lakosság, többek között a fennmaradó izraeli túszok emberi pajzsként való használata révén; megkönnyebbülését fejezi ki az összes élő túsz szabadon bocsátása miatt, és felszólítja a Hamászt, hogy adja át az ***utolsó*** elhunyt túsz

holttestét ***is a*** családjának; megerősíti álláspontját, miszerint állandó tűzszünetet, sürgős humanitárius hozzáférést, valamint segélyfolyosókat követel; mély sajnálatát fejezi ki a gázai tűzszünet törékenysége miatt, ami túl sok civil életét veszélyeztette;

23. emlékeztet arra, hogy az EU és Izrael közötti társulási megállapodás[14] 2. cikkének való megfelelés a partnerség kulcsfontosságú eleme, és kéri, hogy az izraeli kormány folyamatosan felügyelje és értékelje annak végrehajtását; emlékeztet arra, hogy a gázai humanitárius helyzettel összefüggésben a Bizottság elnöke 2025. szeptember 10-én javaslatokat jelentett be a társulási megállapodás egyes kereskedelmi rendelkezéseinek felfüggesztésére, valamint egyes izraeli miniszterekkel szembeni célzott intézkedések támogatására; tudomásul veszi az NBB által 2024. november 21-én kiadott elfogatóparancsokat; hangsúlyozza, hogy minden ilyen intézkedést gondosan meg kell fontolni, és azokat úgy kell meghozni, hogy az EU továbbra is képes legyen hiteles partnerként fellépni és elősegítse a tárgyaláson alapuló kétállami megoldással kapcsolatos kilátásokat; úgy véli, hogy az EU–Izrael Társulási Tanács továbbra is az őszinte párbeszéd alapvető fóruma; megerősíti, hogy továbbra is a konstruktív szerepvállalás és a tartós párbeszéd jelenti a leghatékonyabb eszközt a régió békéjének, biztonságának és tartós stabilitásának előmozdítására; kitart amellett, hogy a Bizottság 2026-ra tervezett közel-keleti stratégiájának középpontjában a kétállami megoldás végrehajtására vonatkozó konkrét ütemtervnek kell állnia; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Gázai övezetben kialakult katasztrofális helyzetre adott egységes válasz hiánya következményekkel jár az EU globális megítélésére nézve;

24. hangsúlyozza, hogy a fenntartható békéhez hiteles politikai folyamatra van szükség, amelynek célja az 1967-es határokon alapuló kétállami megoldás elérése, amely két olyan, egymással szomszédos, békében élő, szuverén, demokratikus államot takar, amelynek Jeruzsálem a közös fővárosa; felhívja az összes felet, hogy újítsák meg az e megoldás előtt álló akadályok felszámolására irányuló erőfeszítéseiket; elítéli a ciszjordániai izraeli telepek terjeszkedését, emlékeztetve az EU régóta fennálló álláspontjára, amely szerint ezek a telepek a nemzetközi jog értelmében továbbra is jogellenesek, és olyan egyoldalú intézkedésnek minősülnek, amely aláássa a bizalmat és a tárgyalásos megoldás kilátásait; üdvözli a szélsőséges izraeli telepesekkel szemben elfogadott szankciókat; hangsúlyozza a Palesztin Hatóságnak az EU fő palesztin tárgyalópartnereként betöltött szerepét, és megerősíti, hogy minden jövőbeli gázai kormányzásnak ki kell zárni a terrorista szervezeteket, és

---

14 Euro-mediterrán megállapodás egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról (HL L 147., 2000.6.21., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2000/384/oj).

biztosítania kell Gáza demilitarizálását; megismétli, hogy ellenzi a Gázára vagy bármely más palesztin területre vonatkozó annektálási tervet és a tömeges erőszakos elhurcolásokat;

25. kitart amellett, hogy a Bizottságnak garantálnia kell, hogy uniós forrásokból ne támogassák a terrorizmus és/vagy a vallási és politikai radikalizálódás semmilyen formáját, illetve uniós források ne kapcsolódhassanak össze a terrorizmus és/vagy a vallási és politikai radikalizálódás semmilyen formájával; megismétli azon álláspontját, hogy az uniós alapokból támogatott valamennyi iskolai tankönyvnek és iskolai tananyagnak összhangban kell lennie az UNESCO békére, toleranciára, együttélésre és erőszakmentességre vonatkozó normáival; aggodalmát fejezi ki az EU által finanszírozott palesztin iskolai tankönyvekben tanított antiszemitizmus, gyűlöletbeszéd, valamint dzsihádra és erőszakra való felbujtás miatt;

26. ösztönzi az ENSZ-et, az Arab Ligát, a regionális partnereket és az EU-t, hogy hangolják össze az adományozói támogatást, biztosítsanak szilárd felügyeletet a finanszírozás felett, és biztosítsák, hogy az újjáépítési segítségnyújtás a polgári intézményeket és a hatékony kormányzást támogassa; ezzel összefüggésben mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy terrorista csoportok visszaélnek a palesztin területekre irányuló humanitárius segítségnyújtással; felszólít az uniós források elosztására vonatkozó ellenőrzési mechanizmusok megerősítésére;

27. elismeri az egyes arab államok valamint Izrael által az Ábrahám-megállapodások keretében a diplomáciai kapcsolatok normalizálása érdekében tett erőfeszítéseket; felhívja az EU-t, hogy támogassa az arab-izraeli kapcsolatok jobb jövőjét szolgáló, széles körű regionális és nemzetközi támogatás kiépítésére irányuló kezdeményezéseket;

28. megjegyzi, hogy Irán és szövetségesei jelentős gyengülése – az Aszad-rezsim bukását és Teherán helyettesítő erőinek, például a Hezbollahnak, a Hamásznak, a húsziknak és más milíciáknak a vereségét is beleértve – reményt adna a békére és a regionális normalizációnak az Ábrahám-megállapodások szellemében történő folytatására; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Hezbollah jelentős mértékben támogatja Oroszország ukrajnai katonai műveleteit, és együttműködik más, Irán által támogatott milíciákkal;

29. üdvözli a Libanonban 2025 eleje óta bekövetkezett pozitív változásokat, amelyek az EU-Libanon Társulási Tanács kilencedik ülésének következtetéseiben is tükröződnek, különösen azt, hogy készek továbbra is támogatni a libanoni biztonsági ágazatot az uniós eszközök – többek között az Európai Békekeret és a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretébe tartozó programok – teljes körű felhasználása révén, továbbá megvizsgálni a jövőbeli közös biztonság- és védelempolitikai szerepvállalásra nyíló lehetőségeket; továbbra is aggodalommal töltik el a fegyveres

milíciák és a terrorista szervezetek, és különösen sajnálja, hogy nem történt előrelépés a Hezbollah és más fegyveres csoportok vállalt leszerelése terén, ami a regionális stabilitás előfeltétele; ismételten kiemeli egy ambiciózus „új földközi-tengeri paktum” és annak hatékony végrehajtásának fontosságát, amelynek során elegendő technikai és pénzügyi támogatást kell biztosítani Libanon számára, a kapacitásépítést, az energetikai infrastruktúrát és a szociális támogatást helyezve középpontba; sürgeti a főképviselőt/alelnököt és a Bizottságot, hogy támogassák a libanoni kormányt reformprogramjának, valamint azon tervének végrehajtásában, hogy visszaállítsa, hogy a fegyverek birtoklása terén monopóliummal rendelkezzen; újólag megerősíti, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1701. sz. határozatával összhangban teljes mértékben támogatja Libanon szuverenitását, állami fennhatóságát, területi integritását, politikai függetlenségét és stabilitását;

30. kiáll Szíria vallásilag és etnikailag sokszínű társadalma mellett, amelyet több mint egy évtizede sanyargatnak terrorista csoportok és az Irán és az Oroszország által támogatott Aszad-rezsim; támogatja a szíriai vezetésű és szíriai felelősségvállalással zajló inkluzív politikai folyamatot, amely magában foglalja a területi integritást, az átmeneti igazságszolgáltatást és a megbékélést; sürgeti a szíriai hatóságokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a szíriai társadalom valamennyi elemét bevonják a döntéshozatalba, előrelépést érjenek el az északkeleti szíriai demokratikus erőkkel kötött megállapodás végrehajtása terén, és továbbra is elősegítsék a vallási és etnikai közösségek ellen irányuló cselekmények gyors, átlátható és független kivizsgálását, valamint tegyenek meg minden szükséges intézkedést a vallási alapú erőszak visszaszorítása és a büntetlenség elleni küzdelem érdekében; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki a vallási közösségek, például a keresztények folyamatos üldözése és lakhelyelhagyásra kényszerítése, valamint a velük szembeni diszkrimináció és támadások miatt, és megismétli, hogy az EU-nak meg kell védenie Szíria gazdag multikulturális identitását; elismeri az ország újjáépítéséhez szükséges pénzügyi és emberi erőforrások hatalmas hiányosságait, és támogatja az EU azon döntését, hogy az Egyesült Államokkal és az Egyesült Királysággal összhangban megszünteti az ágazati szankciókat, és a humanitárius segítségnyújtás mellett jelentős fejlesztési támogatást nyújt, amint azt a Szíriával foglalkozó 2025. évi brüsszeli konferencia első szakaszában bejelentették; üdvözli Ursula von der Leyen, a Bizottság elnökének és António Costa, az Európai Tanács elnökének 2026. január 8-i szíriai látogatását, amelynek célja a politikai kapcsolatok és a gazdasági szerepvállalás megerősítése; megelégedéssel nyugtázza a Szíria és Izrael között 2026. január 6-án létrejött megállapodást, amely külön kommunikációs egységet hoz létre a katonai enyhülés koordinálására;

31. mélységes aggodalmát fejezi ki az Aleppóban és Szíria észak-keleti részében folyó harcok miatt, ami a civil lakosság további

elmenekülését és nagyszámú áldozatot eredményez, továbbá súlyos biztonsági kockázatot okoz, nevezetesen a Szíria észak-keleti részében fogva tartott Dáis-harcosok kiszabadulása miatt; felhívja a nemzetközi koalíciót, beleértve az Egyesült Államokat, hogy tegyenek meg minden szükséges és azonnali intézkedést e biztonsági kockázat haladéktalan enyhítésére;

32. megerősíti a multilaterális szervezetek, különösen az ENSZ, valamint a működő Kereskedelmi Világszervezet, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet és a regionális fórumok kulcsfontosságú szerepét a konfliktusmegoldás és a globális kormányzás nélkülözhetetlen platformjaiként; figyelmeztet arra, hogy a „minilaterális” formátumok egyre inkább a globális normák szétaprózódásának kockázatával járnak, és elvárja az EU-tól, hogy a hasonlóan gondolkodó partnereivel szoros együttműködésben a multilateralizmus széles körű és inkluzív koncepcióját állítsa előtérbe; felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy vállaljanak úttörő szerepet a többoldalú kezdeményezések globális irányításában; megerősíti elkötelezettségét az ENSZ szerepének, hatékonyságának és demokratikus képviseletének megerősítését célzó átfogó reformok előmozdítása mellett;

33. kéri az alelnököt/főképviselőt, hogy értékelje újra a BRICS-csoporttal és annak partnereivel kapcsolatos uniós megközelítést, és dolgozzon ki külön uniós politikát a BRICS+-szel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a BRICS+ biztosítja Oroszország számára az ország politikai elszigetelésére irányuló intézkedések megkerüléséhez szükséges eszközöket, és lehetővé teszi Kína számára, hogy infrastrukturális projektek finanszírozása révén tovább bővítse befolyását;

34. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy járjon el következetesen, és a tagállamokkal szoros együttműködésben mozdítson elő hatékony és szilárd demokratikus narratívát a hatalommal való visszaélés ellenőrzésének aláásására, a civil társadalmi mozgástér szűkítésére és az emberi jogok erodálására irányuló autokratikus nyomással szembeni fellépés érdekében; felszólít egy európai demokrácia-értékelő létrehozására, amely lehetővé teszi az önkényuralmi tendenciák jeleinek korai észlelését, valamint egy a demokrácia támogatására és az önkényuralmi narratívák elleni küzdelemre összpontosító cselekvési eszköztár kialakítására, különös tekintettel az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) műveleteinek sajnálatos lezárására; ezzel összefüggésben ösztönzi a stratégiai kommunikációba, valamint a külföldi információmanipuláció és beavatkozás (FIMI) elleni küzdelembe történő nagyobb beruházásokat; úgy véli, hogy az EU e fenyegetés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseinek az EKSZ-en belül már meglévő szakértelemre kell épülniük, és nagyobb koherenciára szólít fel a meglévő és a jövőbeli uniós rendeletek és erőfeszítések között; további erőfeszítéseket szorgalmaz az EKSZ által kidolgozott, a külföldi információmanipuláció és beavatkozás kezelésére szolgáló

eszköztár teljes körű működőképessé tétele érdekében; úgy véli, hogy az Uniónak egyértelműen cselekvési területként kell azonosítania a digitális szférát, és stratégiai érdekként kell elismernie a digitális diplomáciát;

35. határozottan elítéli a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletért[15] és más digitális szabályozásokért felelős jogalkotókkal, különösen egy korábbi biztossal szembeni célzott szankciókat;

36. ösztönzi a szabályokon alapuló nemzetközi rendet fenyegető veszélyek éves stratégiai felülvizsgálatát, amelyet az EKSZ koordinál, és amelyet aktív intézkedések követnek a multilaterális normák további eróziójának megelőzése érdekében;

A közös érdekeinken alapuló együttműködés előmozdítása

37. megerősíti, hogy az EU külső tevékenységéhez hiteles, értékalapú szerepvállalásra van szükség; kitart azonban amellett, hogy nem elegendő kizárólag a normatív hatáskörre és elvekre támaszkodni; ösztönzi az EU stratégiai célkitűzéseinek határozottabb követését, a közös érdekeken alapuló partnerségek és szövetségek mozgósításával; hangsúlyozza, hogy a partnerségek és szövetségek hosszú távon is sikeres, többek közt hosszú távú kiaknázásának a partnerek közötti egyenlő versenyfeltételeken kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy az uniós támogatásnak az alapvető demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásától kell függenie; ezzel összefüggésben megerősíti, hogy az uniós jogszabályok nem képezik a nem uniós országokkal folytatott tárgyalások tárgyát;

38. ezzel összefüggésben ösztönzi az alelnököt/főképviselőt, hogy törekedjen olyan testre szabott politikákra, amelyek megfelelnek a tagállamok és a partnerországok elvárásainak, és amelyek gyorsan teljesítik a politikai megállapodásokat, ezáltal megbízható stratégiai sarokkőként fogadtatva el az EU-t, különösen egy olyan időszakban, amikor a konfliktusok elszaporodnak, és az erőszak alkalmazása egyre inkább normalizálódik a politikai célkitűzések megvalósításának eszközeként;

39. hangsúlyozza, hogy a NATO-n belül az Egyesült Államokkal és Kanadával kialakított erős transzatlanti partnerség az európai biztonsági architektúra központi elemét képezi; ezzel összefüggésben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok új nemzetbiztonsági stratégiájának egyes elemei jelentősen elmaradnak az Oroszország által jelentett fenyegetés megfelelő kezelésétől, különösen az európai biztonság és ezáltal az Egyesült Államok

---

15 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

biztonsága tekintetében is; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a nemzetbiztonsági stratégia tévesen értékelte az EU-t mint politikai rendszert, többek között nem megfelelően ismertette az uniós tagállamok belpolitikai helyzetét; megerősíti, hogy a Parlament régóta támogatja az EU alapvető értékeit: a demokráciát és az emberi jogokat; úgy véli, hogy a nemzetbiztonsági stratégia tovább erősíti annak szükségességét, hogy Európa előmozdítsa stratégiai autonómiáját, csökkentse függőségeit és diverzifikálja partnerségeit;

40. sajnálatát fejezi ki az Egyesült Államok elnökének 2026. január 7-i határozata miatt, amely szerint számos nemzetközi szervezetből, köztük számos ENSZ-szervből kilép, felfüggeszti az azokban való részvételt vagy megszünteti a velük való együttműködést; komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egy ilyen lépés alááshatja az ENSZ rendszerének pénzügyi fenntarthatóságát, gyengítheti a multilaterális együttműködést egy olyan időszakban, amikor arra a legnagyobb szükség van, és felbátoríthat olyan tekintélyelvű és revizionista szereplőket, akik a múltban is arra törekedtek, hogy kihasználják a nyugati hatalmak nemzetközi szervezetekből való kilépését vagy az azokkal való együttműködésük megszüntetését; arra ösztönzi az Egyesült Államok kormányát, hogy mérlegelje döntését, és erősítse meg az ENSZ és a multilaterális együttműködés iránti elkötelezettségét;

41. határozottan elutasít minden olyan kísérletet, amely a Dán Királyság és Grönland szuverenitásának és területi integritásának aláásására irányul; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy Grönland a Dán Királyság önálló részének minősül, és hatáskörrel rendelkezik arra, hogy döntsön gazdasági fejlődéséről, nemzetközi partnerségeiről és nyersanyag-politikájáról; ismét hangsúlyozza, hogy kizárólag Grönland népe dönthet saját jövőjéről; figyelmeztet ugyanakkor arra, hogy az ilyen politikai folyamatokat külső szereplők nem használhatják fel eszközként és nem befolyásolhatják; kiemeli különösen Kína Északi-sarkvidék iránti stratégiai érdeklődését, valamint azt, hogy gazdasági befolyását politikai befolyás megszerzésére használja fel; tudomásul veszi az Egyesült Államok érdeklődését, amelyet az Északi-sarkvidék változó stratégiai környezetéhez kapcsolódó biztonsági aggályok motiválnak, azonban úgy véli, hogy a Dán Királyság és az Egyesült Államok között 1951-ben megkötött védelmi megállapodás bőséges lehetőségeket kínál az Egyesült Államok grönlandi jelenlétének erősítésére; emlékeztet arra, hogy Dánia, beleértve Grönlandot is, a NATO tagja, és ezért teljes mértékben vonatkoznak rá a szövetség kollektív biztonsági garanciái; üdvözli hét európai vezető 2026. január 6-i nyilatkozatát, és hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidék biztonságát csak közösen, a NATO-val együttműködve lehet garantálni; felhívja a Bizottságot és az Európai Tanácsot, hogy határozzanak meg konkrét intézkedéseket Grönland és Dánia támogatására az uniós elvekkel, a nemzetközi joggal és a NATO Alapokmányával összhangban;

42. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok jelenleg hangsúlyosabb tranzakciós megközelítést alkalmaz a külpolitika tekintetében, amelyet a multilateralizmus és az európai biztonság iránti csekélyebb elkötelezettség jellemez; kiemeli annak fontosságát, hogy az Unió levonja a tanulságokat saját sebezhetőségeiből, és uniós szinten megtegye a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a jövőben ne kerüljön olyan helyzetbe, amelyben kényszeríthetővé válik; minden eddiginél fontosabbnak tartja, hogy szövetségi és állami szinten továbbra is együttműködjünk az amerikai partnerekkel, biztosítva a folyamatos koordinációt olyan területeken, mint a biztonság, a technológia és a gazdasági reziliencia, ugyanakkor egységet és elkötelezettséget mutatva egy közös uniós álláspont iránt; teljes mértékben támogatja az EU–USA transzatlanti jogalkotói párbeszéd keretében folytatott együttműködés elmélyítését, valamint azt, hogy rendszeresen tartsanak EU–USA-csúcstalálkozókat annak érdekében, hogy a legmagasabb szinten adjanak lendületet a jövőbeli együttműködésnek; felszólít az EU és az USA közötti biztonsági és védelmi párbeszéd elmélyítésére, amelynek lehetőségei továbbra is kiaknázatlanok; emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy erős transzatlanti partner legyen, Európának gondoskodnia kell saját védelméről és biztonságáról; ezzel összefüggésben megismétli, hogy az Uniónak és tagállamainak haladéktalanul teljes mértékben működőképessé kell tenniük a stratégiai autonómia és a védelmi készültség koncepcióját, és e célból a szükséges védelmi képességekre irányuló, kollektív és jól összehangolt beruházásokat kell végrehajtaniuk; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak sürgősen megbízhatóbbá és önellátóbbá kell válniuk a biztonság, a védelem és a technológia területén azzal a céllal, hogy megerősítsék az európai pillért a NATO-n belül;

43. megerősíti teljes és megingathatatlan szolidaritását Grönlanddal, mint a Dán Királyság részével; visszautasítja a Dánia és egyéb uniós tagállamok elleni egyoldalú kereskedelmi fenyegetéseket és a gazdasági megfélemlítést, mint a nemzetközi joggal és a NATO szövetségesek közötti együttműködés alapelveivel nem összeegyeztethető kényszerítési formát; óva int a Sarkvidéket érintő biztonsági kockázatoknak a területi vagy politikai nyomásgyakorlásra való eszközként történő felhasználására irányuló próbálkozásoktól, teljes mértékben támogatja a Dán Királyság, beleértve Grönland azon álláspontját, hogy Grönland nem eladó; hangsúlyozza, hogy Grönland nem használható eszközként az Európai Unió megosztására; felhívja az Uniót, hogy szilárdan, kollektíven és határozottan válaszoljon, és álljon ellen bármely ilyen fellépésnek;

44. üdvözli a 2025. évi EU-Kanada csúcstalálkozón aláírt EU-Kanada biztonsági és védelmi partnerséget, amely az első ilyen, amerikai kontinensen található partnerrel kötött megállapodás; felszólít ennek gyors működőképessé tételére, beleértve Kanada részvételét a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) misszióiban és műveleteiben;

támogatja egy olyan irányelvre irányuló tárgyalást, amely lehetővé teszi a kanadai szervezetek számára, hogy részt vegyenek az Európa biztonságát szolgáló cselekvési eszköz (SAFE) eszköz keretében megvalósuló uniós közös közbeszerzésekben;

45. elismerését fejezi ki az Egyesült Királysággal kialakított erős és konstruktív partnerségért; üdvözli az Egyesült Királyság és az uniós vezetők 2025. május 19-i, az Egyesült Királyság és az EU 2025. évi csúcstalálkozóját követő közös nyilatkozatát, különösen az átfogó biztonsági és védelmi partnerség létrehozását; felszólít annak gyors és teljes körű végrehajtására, többek között az alábbiak révén: ***i.*** az Egyesült Királyság külügy- és védelmi miniszterei és az alelnök/főképviselő közötti rendszeres, félévenkénti miniszteri szintű stratégiai kül- és biztonságpolitikai párbeszédek a válságokra adott válaszok koordinálása és a stratégiai prioritások összehangolása érdekében, ii. az Egyesült Királyság részvétele az EU polgári és katonai válságkezelési KBVP-misszióiban, amennyiben jogilag lehetséges, iii. megerősített együttműködés a kiberreziliencia, a hibrid fenyegetések elleni küzdelem, a kritikus infrastruktúra védelme és az illegális finanszírozás kezelése terén, iv. a szankciók végrehajtásának megerősített koordinációja és v. az orosz árnyékflotta elleni közös fellépések, valamint üdvözli a Nyugat-Balkánon folytatott együttműködés fokozására irányuló közös kötelezettségvállalást, különösen a daytoni/párizsi békemegállapodásban foglalt hatalommegosztási elv tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; tudomásul veszi az EU és az Egyesült Királyság közötti, Gibraltárra vonatkozó jövőbeli megállapodás alapvető szempontjairól szóló politikai megállapodást, amelyet a felek 2025. június 11-én jelentettek be; várja a teljes jogi szöveg vizsgálat céljából történő közzétételét;

46. elismerését fejezi ki a nem uniós nyugat-európai országokkal fenntartott szoros kapcsolatokért és az EU-val a külső fellépések terén folytatott szoros együttműködésükért; ezzel összefüggésben üdvözli az EU és Svájc közötti jövőbeli kapcsolatokra vonatkozó átfogó intézkedéscsomag ideiglenes ágazati alkalmazásáról szóló tárgyalások lezárását, ami jelentős mérföldkövet jelent a már amúgy is szoros kapcsolatok előmozdítása és elmélyítése terén; ösztönzi annak gyors ratifikálását; hangsúlyozza a Norvégiával fennálló védelmi és biztonsági partnerség jelentőségét, valamint a Norvégiával fennálló szorosabb kapcsolatok előmozdításának fontosságát, tekintettel az országnak az EU energiabiztonságában betöltött kulcsfontosságú szerepére; fokozott együttműködésre szólít fel az energetikai reziliencia és az ellátás diverzifikálása terén, amelyek az Unió stratégiai autonómiája előmozdításának kulcsfontosságú eszközei; üdvözli, hogy Izlandon a közvélemény egyre nagyobb mértékben támogatja az uniós csatlakozást, és hogy az izlandi hatóságok kifejezték azon szándékukat, hogy 2027-ig népszavazást tartanak az uniós csatlakozási tárgyalások újraindításáról; eközben proaktív együttműködésre szólít fel az

izlandi kormánnyal a védelmi és biztonsági együttműködés elmélyítése és az uniós tagság előnyeinek népszerűsítése érdekében; felszólít az Andorrával és San Marinóval kötött uniós társulási megállapodások gyors ratifikálására;

47. hangsúlyozza a Nyugat-Balkán stratégiai fontosságát, és támogatja a hiteles politikai és biztonsági együttműködést az uniós integráció felé vezető, érdemeken alapuló útjukon; úgy véli, hogy a Nyugat-Balkán, Ukrajna és Moldova jövője az EU-n belül van, népük törekvéseivel összhangban; elítéli az uniós tagjelölt országok, különösen Moldova demokratikus folyamataiba való orosz beavatkozást; tudomásul veszi a 2025. december 28-án Koszovóban tartott parlamenti választások eredményét; felszólít egy új koszovói nemzetgyűlés és kormány gyors megalakítására, hogy foglalkozzon az EU-val kapcsolatos, égetően szükséges reformokkal – különösen a Nyugat-Balkánra vonatkozó növekedési tervvel –, valamint hogy teljesítse a Koszovó és Szerbia közötti kapcsolatok normalizálásával kapcsolatos kötelezettségeket; üdvözli a Koszovóval kapcsolatos uniós intézkedések részleges feloldását; megismétli, hogy a Szerbiával folytatott uniós csatlakozási tárgyalások csak az „alapkérdések” témakörben elért mérhető és fenntartható előrelépés alapján haladhatnak előre, beleértve az EU közös kül- és biztonságpolitikájához, különösen az Oroszországgal szembeni szankciókhoz való teljes körű igazodást; üdvözli az EU és nyugat-balkáni partnerei közötti KKBP-párbeszéd sikeres újraindítását, valamint hangsúlyozza e partnerségek fontosságát a béke és a biztonság szempontjából; emlékeztet arra, hogy az EU bővítése geostratégiai befektetést jelent a regionális biztonságba és stabilitásba, ami mind az Unió, mind a tagjelölt országok elkötelezettségét igényli, és ezzel összefüggésben felhívja az EU-t, hogy tegye kiszámíthatóbbá és politikailag láthatóbbá a bővítési folyamatot a régió polgárai számára; úgy véli, hogy e célból az EU-nak fenn kell tartania a bővítés lendületét, és elegendő technikai és pénzügyi támogatást, valamint következetes politikai támogatást kell nyújtania a tagjelölt országok számára a teljes jogú tagság felé vezető útjukon; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy tovább kell javítani a jogállamiságról szóló feltételrendszert, és biztosítani kell, hogy a csatlakozó országoknak nyújtott valamennyi uniós finanszírozás teljes mértékben összhangban legyen az EU saját stratégiai céljaival és érdekeivel; ezzel egyidejűleg hangsúlyozza, hogy az uniós csatlakozás felé vezető úton elért előrehaladás érdemeken alapul, és a nemzetközi jog és az uniós vívmányok teljes körű tiszteletben tartásától, valamint a KKBP-hez való igazodásuktól függ, beleértve a szankciók és az uniós vízumpolitika betartását is; emlékeztet arra, hogy a bővítési folyamatnak az Unió integrációs kapacitásának megőrzését célzó intézményi és döntéshozatali reformokkal párhuzamosan kell folytatódnia; sürgeti az uniós tagjelölt országokat, hogy aktívan támogassák a nemzetközi igazságszolgáltatási bíróságokat és mechanizmusokat, és működjenek együtt azokkal annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően végezhessék munkájukat, és büntetőeljárást indíthassanak az egész világon

elkövetett háborús bűncselekmények, emberiesség elleni bűncselekmények, népirtás és agressziós bűncselekmények tárgyában, és biztosítsák az azokért való elszámoltathatóságot;

48. hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országaival kapcsolatban a KKBP és a KBVP egyik fő prioritása a nemzetközileg elismert határokon belüli szuverenitásuk és területi integritásuk határozott támogatása kell legyen; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy vonja ki valamennyi csapatát a Moldovai Köztársaság Dnyeszteren túli régiójából, Abházia és Chinvali/Dél-Oszétia grúz régiókból, valamint Ukrajna illegálisan megszállt részeiből, teljes mértékben tiszteletben tartva a nemzetközi jogot és az ENSZ Alapokmányát;

49. megismétli, hogy támogatja az Európai Politikai Közösséget mint az európai partnerekkel az előttünk álló külpolitikai és biztonsági kihívásokról folytatott vita, párbeszéd és együttműködés platformját, amelynek célja Európa biztonságának és stabilitásának megerősítése, valamint a közös érdekeken alapuló politikai és biztonsági együttműködés folytatása; kéri, hogy a Parlamentet szorosan vonják be e közösség hatáskörének és jövőbeli munkájának tisztázásába; hangsúlyozza, hogy e formátum jövőbeli sikere és koherenciája érdekében bizonyos szintű igazodás elengedhetetlen a demokratikus értékek és elvek tekintetében; megismétli, hogy az Európai Politikai Közösség semmilyen körülmények között nem szolgáltathat ürügyet a bővítési országok EU-hoz való csatlakozásának késleltetésére;

50. hangsúlyozza, hogy Törökország NATO-tagként betöltött stratégiai szerepe és az EU-val folytatott együttműködése – különösen az uniós válságkezelési missziókhoz és műveletekhez való hozzájárulás révén – fontos Európa stabilitása és biztonsága szempontjából; fontosnak tartja, hogy fokozatos, arányos és visszafordítható módon együttműködési és kölcsönösen előnyös kapcsolatot alakítsanak ki Törökországgal, szigorú, a jogállamiság, az alapvető jogok, a nemzetközi jog és a jószomszédi kapcsolatok tiszteletben tartását előíró feltételek mellett; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Törökország továbbra is vitatja egy uniós tagállam szuverenitását, és hangsúlyozza, hogy Törökország nem tesz megfelelő erőfeszítéseket az EU közös kül- és biztonságpolitikájához való igazodás érdekében; megismétli azon álláspontját, hogy a Törökország és Líbia közötti, a Földközi-tengeren fekvő tengeri területeik elhatárolásáról szóló egyetértési megállapodás sérti egyes harmadik államok szuverén jogait, nem felel meg az ENSZ Tengerjogi Egyezményének, és semmilyen jogkövetkezménnyel nem járhat harmadik államokra nézve; ezzel összefüggésben emlékeztet a Törökország és Líbia közötti, az átfogó biztonsági és katonai együttműködésről, valamint a tengeri övezetek körülhatárolásáról szóló egyetértési megállapodások aláírására és az azokra való hivatkozásra; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy Törökország megtagadta a Hamász terrorista szervezetnek való minősítését;

hangsúlyozza továbbá, hogy Törökország BRICS+-tagságért való folyamodása összeegyeztethetetlen az EU közös kül- és biztonságpolitikájával; felszólítja Törökországot, hogy teljes mértékben igazodjon az Oroszországgal szembeni uniós szankciókhoz; aggodalmát fejezi ki továbbá az alapvető szabadságok helyzete és a demokratikus visszacsúszás miatt Törökországban; sürgeti Ekrem İmamoğlu ellenzéki vezető, Selahattin Demirtaş, Osman Kavala és minden más politikai fogoly azonnali szabadon bocsátását, és felszólít a politikai ellenzék, a sajtó tagjai és a civil társadalom képviselői folyamatos célkeresztbe állításának és bírósági zaklatásának beszüntetésére; támogatja az Örményország és Törökország közötti kapcsolatok rendezését a megbékélés, a jószomszédi kapcsolatok, a regionális stabilitás és biztonság, valamint a társadalmi-gazdasági fejlődés érdekében, és üdvözli az eddig elért eredményeket;

51. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Törökország továbbra is fenntartja a Görögország elleni háborús fenyegetést (casus belli), és elítéli a Ciprusi Köztársaság területe egy részének török katonai erők általi jogellenes megszállását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Törökország nem teljesítette a 2005. októberi tárgyalási keretben az EU-val szemben vállalt kötelezettségeket; emlékeztet arra, hogy a koppenhágai kritériumoknak való teljes körű megfelelés és az összes uniós tagállammal, köztük a Ciprusi Köztársasággal fennálló kapcsolatok normalizálása a csatlakozási folyamat szükséges eleme; úgy véli, hogy a fentiek következtében Törökország uniós csatlakozási folyamata a jelenlegi körülmények között nem folytatható;

52. felszólít a ciprusi rendezésre irányuló tárgyalások gyors újraindítására az ENSZ által elfogadott kereten belül, és felszólít minden olyan egyoldalú fellépés ellen, amely nem egyeztethető össze a békés rendezéssel; felszólít a pufferzóna jogállásának és az ENSZ ciprusi békefenntartó erői megbízatásának tiszteletben tartására; felhívja a figyelmet, hogy a Bizottság Johannes Hahnt jelölte ki ciprusi különmegbízottjának, ami hangsúlyozza az EU elkötelezettségét a megegyezéses alapon történő átfogó rendezés mellett, valamint azt, hogy kész hozzájárulni az ENSZ keretében zajló rendezési folyamathoz;

53. megjegyzi, hogy a keleti partnerség új geopolitikai szakaszba lépett, amelyben a partnerek a csatlakozás felé vezető úton haladnak, mások testreszabott együttműködést folytatnak, és Oroszország agressziója felszámolja a korábbi regionális egyensúlyt; mivel az EU-nak ezért újra meg kell határoznia a keleti partnerség stratégiai célját, és azt a rezilienciára, a demokratikus átalakulásra és a biztonságra kell alapoznia; elismeri az Euronest Parlamenti Közgyűlést mint a keleti partnerség parlamenti dimenzióját; felhívja a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy az Euronest Parlamenti Közgyűlésének tanácskozásait építsék be a szakpolitikai tervezésbe;

54. üdvözli az EU Fekete-tengerrel kapcsolatos hosszú távú stratégiai megközelítését és összeköttetés-fejlesztési programját, amely a regionális jólét sarokköve, és összekapcsolja Európát a Dél-Kaukázussal és Közép-Ázsiával; felszólít a stratégia gyors és hatékony végrehajtására a partnerországokkal szoros együttműködésben, szem előtt tartva, hogy az emberi jogok és a jogállamiság előmozdításának továbbra is központi szerepet kell játszania az EU régióbeli szerepvállalásában; hangsúlyozza annak stratégiai fontosságát, hogy a kibővített transzeurópai hálózatokkal összhangban befejezzék a kulcsfontosságú infrastrukturális projekteket; ezzel összefüggésben hangsúlyozza az Euronest Parlamenti Közgyűlés szerepét;

55. hangsúlyozza a Dél-Kaukázus stratégiai jelentőségét, és sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki hosszú távú jövőképet a régióval való együttműködésére vonatkozóan;

56. elítéli a Grúz Álom Párt önkényuralmi tendenciáit, valamint azt, hogy Abházia és a Chinvali régió/Dél-Oszétia Oroszország általi elhúzódó megszállása ellenére az orosz érdekek felé fordul; elutasítja a parlamenti választások bármilyen elismerését, és úgy véli, hogy Grúzia az illegitim Grúz Álom rezsim által foglyul ejtett állam; sürgeti a grúz parlamentet, hogy helyezze hatályon kívül a „külföldi befolyásról” és a „családi értékekről” szóló törvényeket; felszólít a politikai ellenzék, a civil társadalom és a független média politikai indíttatású üldözésének azonnali beszüntetésére, valamint az összes politikai fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátására; sürgeti az EU-t, hogy végre megfelelően és határozottan reagáljon erre az egyik tagjelölt országban kialakult demokratikus válságra, kihasználva az összes rendelkezésre álló eszközt, és megismétli az EU-hoz és tagállamaihoz intézett ismételt felhívását, hogy szabjanak ki célzott szankciókat a Grúz Álom párt vezetőivel és a demokratikus visszacsúszásért és a politikai pluralizmus elleni fenyegetésekért felelős tisztviselőkkel, valamint az oroszok által támogatott narratívákat előmozdító és a politikai folyamatokat erőszakkal befolyásoló személyiségekkel szemben; felhívja Grúziát, hogy népe egyértelmű választásával összhangban térjen vissza az európai útra; emlékeztet arra, hogy ugyanakkor Grúziának igazodnia kell a KKBP-hez, beleértve az Oroszországgal szembeni szankciók betartását is;

57. támogatja az Örményország és Azerbajdzsán közötti 2025. augusztusi békemegállapodást, és felszólít annak jóhiszemű végrehajtására, az örmény területi integritás teljes körű tiszteletben tartása mellett, valamint az azt kísérő békeszerződés hivatalossá tételére és ratifikálására, kezdve Azerbajdzsánnak az általa Örményországban elfoglalt területről való kivonulásával; felhívja az EU-t, hogy továbbra is konstruktívan vegyen részt az Örményország és Azerbajdzsán közötti kétoldalú kapcsolatok további normalizálásában; ismételten felszólítja az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák

szabadon a Hegyi-Karabah régió elleni támadást követően fogva tartott mind a 23 örmény túszt; ismételten felszólít az azerbajdzsáni erők által Hegyi-Karabahban elkövetett visszaélések független kivizsgálására, és felszólítja az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy tegyék lehetővé az örmény lakosság Hegyi-Karabahba való biztonságos visszatérését, ténylegesen kezdjenek átfogó és átlátható párbeszédet velük, és nyújtsanak szilárd garanciákat jogaik védelmére; követeli Örményország területi integritásának tiszteletben tartását, és ösztönzi az átmeneti igazságszolgáltatást, valamint a fenntartható visszaküldési folyamatokat; sajnálja az emberi jogok és az alapvető szabadságok további romlását Azerbajdzsánban;

58. üdvözli az EU és Örményország közötti kétoldalú kapcsolatok pozitív lendületét, amelyet a jereváni hatóságok határozottan támogatnak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan támogassák Örményországnak az EU-val való fokozott együttműködésre irányuló szándékát; határozottan támogatja az Európai Unió örményországi missziója (EUMA) tevékenységét, és hangsúlyozza a misszió fontos szerepét; kéri az EUMA-t, hogy szorosan kövesse nyomon a változó helyi biztonsági helyzetet, készítsen átlátható jelentéseket a Parlamentnek, és aktívan járuljon hozzá a konfliktusrendezési törekvésekhez; elismerését fejezi ki az EUMA megbízatásának kiterjesztéséért és méretének növeléséért; felhívja a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy tárják fel, milyen egyéb módokon lehetne támogatni Örményországot, különösen – de nem kizárólag – a demokratikus reziliencia területén;

59. aggodalmát fejezi ki a Közép-Ázsiában kifejtett orosz és kínai nyomás miatt, és hangsúlyozza, hogy sürgősen fokozni kell az EU politikai és gazdasági jelenlétét a régióban; üdvözli a 2025. áprilisi első EU-Közép-Ázsia csúcstalálkozó eredményeit, többek között a régióban kialakult emberi jogi helyzet javítása céljából; kiemeli, hogy a közép-ázsiai államok vonakodnak Oroszország agressziós háborújának támogatásától, tekintettel e háborúnak a régióra gyakorolt hatásaira; felhívja a közép-ázsiai államok, különösen Kazahsztán, Kirgizisztán és Üzbegisztán hatóságait, hogy szorosan működjenek együtt az EU-val, különösen annak a szankciókkal foglalkozó megbízottjával; hangsúlyozza, hogy az EU érdeke a gazdasági kapcsolatok fokozása, a politikai kapcsolatok elmélyítése és az energiainfrastruktúrával kapcsolatos együttműködés fokozása a közép-ázsiai országokkal, részben az Oroszországgal és Belarusszal szembeni szankciók kijátszásának kezelése érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is mozdítsák elő a politikai és gazdasági reformokat és a fenntartható fejlődést, valamint erősítsék meg a jogállamiságot, a demokráciát, a jó kormányzást és az emberi jogok tiszteletben tartását;

60. hangsúlyozza, hogy az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal (ÖET) és a régió minden országával kialakított, testre szabott többoldalú

partnerségek révén hatékonyan végre kell hajtani az EU Öböl-menti stratégiáját; hangsúlyozza, hogy a megerősített együttműködésnek prioritásként kell kezelnie a migrációt, a digitális transzformációt, a kutatást és innovációt, a zöld átállást, az energiát, a biztonságot és a terrorizmus elleni küzdelmet; üdvözli az első EU-ÖET csúcstalálkozó sikeres lezárását, amely kulcsfontosságú pillanat a globális és regionális biztonságra és jólétre irányuló átfogó partnerség előmozdításában; üdvözli az Öböl-menti országok növekvő diplomáciai szerepét a nemzetközi stabilitáshoz és a konfliktushelyzetekben történő közvetítéséhez való hozzájárulásban;

61. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 30 évvel az úgynevezett barcelonai folyamat elindítása után nem sikerült megteremteni a jólét, a stabilitás és a szabadság közös térségét a földközi-tengeri országokkal; elismeri a földközi-tengeri térség országaival folytatott fokozott párbeszéd stratégiai fontosságát az emberi jogok és a demokratikus normák javítása érdekében, tekintettel az Unió energiaellátásának diverzifikálásában és a származási vagy tranzitországokból érkező migrációs áramlások kezelésében betöltött szerepükre is; támogatja az új földközi-tengeri paktumot mint a biztonságosabb, stabilabb és virágzóbb földközi-tengeri térség előmozdításának átfogó keretét; ösztönzi a tartós szerepvállalást, a célzott beruházásokat és a technikai segítségnyújtást az olyan közös kihívások kezelése érdekében, mint a migráció, az éghajlatváltozás és a biztonsági fenyegetések; hangsúlyozza továbbá, hogy az Unió a Mediterrán Térségért fórumként szolgálhat az európai országok és a Földközi-tenger partján fekvő országok közötti együttműködési programok intenzívebbé tételéhez;

62. elítéli Irán destabilizáló szerepét a Közel-Keleten, különösen a különböző nem állami szereplőknek, például a Hamásznak és a Hezbollahnak, valamint a húsziknak nyújtott katonai támogatását, ami aláássa a regionális biztonságot; ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy az Iszlám Forradalmi Gárdát nyilvánítsa terrorista szervezetnek, és terjessze ki az uniós szankciókat annak valamennyi tagjára, valamint az emberi jogok Iránban történő súlyos megsértéséért felelős valamennyi személyre; megingathatatlan szolidaritását fejezi ki az iráni néppel az alapvető jogokért és szabadságokért folytatott folyamatos küzdelmük során; elítéli, hogy az iráni biztonsági erők rendszeres és aránytalan erőszakot alkalmaznak békés tüntetőkkel szemben, ami halálesetekhez és súlyos sérülésekhez vezetett; elítéli az iráni rezsim arra irányuló kísérleteit, hogy az internet-hozzáférés és a telefonhálózatok országszerte történő korlátozásával cenzúrázza a tiltakozásokat; felszólítja az iráni hatóságokat, hogy haladéktalanul hagyjanak fel a békés gyűlések elleni erőszakkal, és teljes mértékben tartsák tiszteletben a véleménynyilvánítás és a békés gyülekezés szabadságához való jogot; határozottan ellenzi Irán túszdiplomáciáját, és követeli, hogy az Iránban fogva tartott összes európai állampolgárt bocsássák szabadon, és engedjék őket elhagyni

az országot; mély aggodalmát fejezi ki Irán nukleáris programjának előrehaladása miatt, amely túlmutat minden hiteles polgári indokláson; rámutat arra, hogy a teheráni rezsim egyértelműen elutasította az átfogó közös cselekvési terv (JCPOA) újjáélesztését, és megtagadta az együttműködést a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel folyamatban lévő vitájában; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelenleg nincs olyan stratégia, amely meggyőzné Iránt, hogy tartózkodjon a katonai nukleáris kapacitás kiépítésétől, és nincs cselekvési terv arra az esetre sem, ha Irán mégis átlépné a nukleáris küszöböt; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy Iránnal kapcsolatban terjesszen elő olyan felülvizsgált stratégiát, amely minden eshetőségre felkészül; támogatja, hogy ismételten bevezetik a korábban feloldott, Iránt sújtó nukleáris vonatkozású ENSZ- és uniós szankciókat és korlátozásokat, mivel az ország nem tesz eleget a JCPOA szerinti kötelezettségvállalásainak, és azonnali és határozott fellépést követel az iráni nép állandósult, szisztematikus és brutális kormányzati elnyomásával szemben, beleértve a tömeges önkényes fogva tartásokat, a kínzást és a politikai másként gondolkodók kivégzését; a leghatározottabban elítéli a rezsim tüntetők elleni újabb és egyre erősödő erőszakkampányát, amely több ezer tüntető meggyilkolásához vezetett, többek között éles lőszerek szándékos használata, államilag jóváhagyott kivégzések és olyan cselekmények révén, amelyek a nemzetközi jog értelmében emberiesség elleni bűncselekménynek minősülnek, miközben a rezsim továbbra is megtagadja az alapvető szabadságokat a lakosságtól, amely kitartóan követeli a méltóságot, a szabadságot és a szabad és demokratikus országban való élethez való jogot;

63. határozottan elítéli a Vörös-tengeren áthaladó kereskedelmi és hadihajók ellen irányuló, destabilizáló húszi támadásokat; hangsúlyozza, hogy ezek jelentős fennakadásokat okoztak a globális kereskedelemben, mivel a hajózási társaságok kénytelenek átirányítani a vörös-tengeri forgalom nagy részét az Afrika legdélebben fekvő pontját megkerülő útvonalra; kollektív fellépésre szólít fel, és ösztönzi az EU fokozott szerepvállalását és a nemzetközi együttműködést; határozottan sürgeti, hogy tegyenek további lépéseket a hajózás szabadságának biztosítása érdekében a világ legkritikusabb vízi útjainak egyikén; felszólít ezen illegális támadások azonnali beszüntetésére;

64. hangsúlyozza az afgán népnek, különösen a nőknek és lányoknak, valamint mindazoknak nyújtott folyamatos és fokozott uniós támogatás fontosságát, akiknek jogait a tálibok tartósan megsértik; kitart amellett, hogy a tálibokkal fenntartott kapcsolatot szigorú feltételekhez kell kötni, melynek alapját a Tanács által meghatározott öt kritérium és az ENSZ különleges előadójának ajánlásai kell, hogy jelentsék;

65. megismétli, hogy a békés, stabil és szabályokon alapuló indiai–csendes-óceáni térség létfontosságú európai érdek, nemcsak a

regionális biztonság, hanem a globális kereskedelmi útvonalak védelme, a hajózás szabadságának védelme és a gazdasági kényszerítéssel szembeni ellenálló képesség biztosítása érdekében is; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a régióban – különösen az Egyesült Államok és Kína között – fokozódó nagyhatalmi verseny egyre inkább korlátozza az EU azon képességét, hogy megvalósítsa a multilateralizmus és az együttműködésen alapuló megoldások előmozdítására irányuló saját programját a régióban; ezzel összefüggésben rámutat, hogy az Oroszországgal fennálló geopolitikai feszültségek továbbra is akadályokat gördítenek az Ázsia–Európa találkozó útjába; e célból ösztönzi a kül-, biztonság- és védelempolitika szorosabb összehangolását a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, különösen Ausztráliával, Új-Zélanddal, Dél-Koreával, Japánnal, Tajvannal és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének (ASEAN) tagállamaival; ismét megerősíti, hogy a Tajvani-szoros területe nemzetközi vizeknek minősül, és támogatja az európai demokráciák és hasonlóan gondolkodó partnereik hajózás szabadságához való jogát, ami hangsúlyozza, hogy a Tajvani-szoros békéje és stabilitása alapvető fontosságú a globális biztonság és jólét szempontjából;

66. ezzel összefüggésben emlékeztet az EU és Japán közötti stratégiai partnerségre, amelynek mintaként kellene szolgálnia az olyan gyümölcsöző kétoldalú kapcsolathoz, amely lehetővé teszi a hatékony politikaformálást a többoldalú fórumokon; üdvözli az EU-Japán stratégiai partnerségi megállapodás 2025. január 1-jei hatálybalépését a meglévő gazdasági partnerségi megállapodással párhuzamosan, és ösztönzi a stratégiai partnerségi megállapodás megerősített biztonsági és védelmi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtását, beleértve a Japán és az EU közötti rendszeres biztonsági és védelmi párbeszéd elindítását, az iparral kapcsolatos védelmi kérdésekben való együttműködést, a védelmi kezdeményezésekben való kölcsönös részvétel feltárását és az információbiztonsági megállapodással kapcsolatos, folyamatban lévő munkát; üdvözli az együttműködés intenzívebbé válását olyan területeken, mint a tengeri védelem, a kiberbiztonság, az űrkutatás és a nonproliferáció, valamint a digitális partnerség, valamint az energiaügyi párbeszéd keretében folytatott konkrét közös tevékenységet;

67. elismeri Dél-Korea kulcsfontosságú demokratikus partnerként betöltött stratégiai jelentőségét Kelet-Ázsiában, amellyel az EU átfogó partnerséget alakított ki, ami magában foglalja a politikai párbeszédet, a kereskedelmet és a biztonsági együttműködést; emlékeztet arra, hogy az EU és Dél-Korea közötti szabadkereskedelmi megállapodás, amely az első, ázsiai partnerrel kötött ilyen jellegű megállapodás, jelentősen elmélyítette a gazdasági integrációt, míg a folyamatban lévő együttműködés kiterjed a nonproliferációra, a kiberbiztonságra, a terrorizmus elleni küzdelemre és a válságkezelésre; hangsúlyozza Dél-Korea

kulcsfontosságú szerepét a regionális stabilitásban, különösen a Koreai-félsziget biztonsági kihívásainak kezelésében, és megerősített koordinációra szólít fel a többoldalú fórumokon a béke fenntartása, a provokációktól való elrettentés és a nukleáris leszerelés előmozdítása érdekében; üdvözli ebben az összefüggésben a biztonsági és védelmi partnerség létrehozását; kiemeli, hogy a partnerség strukturált keretet biztosít a párbeszédhez és az együttműködéshez a biztonsági és védelmi kérdések teljes spektrumában, beleértve az éves miniszteri szintű stratégiai párbeszédeket is; támogatja azt a törekvést, hogy a közös műveletekre, többek között az Atalanta műveletre építve, elmélyítsék a gyakorlati együttműködést olyan területeken, mint a tengeri védelem, és új együttműködési lehetőségeket keressenek a tengeri jelenlétek koordinálására irányuló uniós kezdeményezés keretében; végezetül hangsúlyozza, hogy e biztonsági és védelmi partnerség intézményesítése megszilárdítja Dél-Koreának az EU egyik legjelentősebb indiai-csendes-óceáni partnereként betöltött pozícióját, és szilárd alapot biztosít a közös geopolitikai kihívások kezelésére irányuló hosszú távú közös fellépéshez;

68. hangsúlyozza az Új-Zélanddal, az EU-hoz való erős politikai, kulturális és normatív kötődésekkel rendelkező, régi partnerrel fennálló kapcsolatok elmélyítésének értékét; rámutat arra, hogy Új-Zéland következetes vezető szerepet töltött be a többoldalú diplomácia, a nukleáris leszerelés és az éghajlat-politika terén, ami nélkülözhetetlen szövetségessé teszi a közös globális célkitűzések megvalósításában; üdvözli az EU és Új-Zéland közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötését, amely mérföldkő a gazdasági együttműködés megerősítésében, ugyanakkor elismeri a biztonság és a konnektivitás terén végzett közös munka kiterjesztésének lehetőségét is;

69. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a stratégiai együttműködést Ausztráliával, amely hasonló gondolkodású partner, és osztja az EU elkötelezettségét a demokrácia, az emberi jogok, a nemzetközi jog és a szabályokon alapuló globális rend iránt; hangsúlyozza, hogy Ausztrália földrajzi helyzete és a regionális biztonság terén betöltött aktív szerepe központi szereplővé teszi az indiai-csendes-óceáni térség stabilitásának megőrzésében; üdvözli e tekintetben a G7-ek vezetőinek Albertában tartott csúcstalálkozóján az António Costa, az Európai Tanács elnöke, Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke és Anthony Albanese Ausztrália miniszterelnöke által tett bejelentést, amely szerint megkezdik a biztonsági és védelmi partnerségről szóló tárgyalásokat; hangsúlyozza, hogy ez a kezdeményezés az európai és az indiai-csendes-óceáni térség biztonsága összekapcsoltságának növekvő elismerését tükrözi, és lehetőséget kínál a globális biztonsági kihívásokkal kapcsolatos közös fellépés kiterjesztésére; kiemeli, hogy ezek a tárgyalások az Ausztrália és az EU közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötésére irányuló megújított elkötelezettség mellett erőteljes lendületet adnak a kétoldalú

kapcsolatoknak, amelyek nemcsak a gazdasági és technológiai kapcsolatokat erősítik, hanem a kollektív rezilienciát és a stratégiai bizalmat is;

70. rámutat Óceánia országainak, valamint az olyan szervezeteknek, mint a Csendes-óceáni Szigetek Fórumának (PIF) megnövekedett politikai és geostratégiai jelentőségére; emlékeztet, hogy míg a globális kihívásoknak és geopolitikai nyomásnak leginkább kitett országok közé tartoznak, a csendes-óceáni nemzetek vezető szerepet játszanak a multilateralizmus előmozdításában, és továbbra is kulcsfontosságú partnerek a szabályokon alapuló nemzetközi rendben; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák diplomáciai szerepvállalásukat ebben a régióban, lehetőség szerint szoros együttműködésben Ausztráliával és Új-Zélanddal;

71. úgy véli, hogy az EU és Kína közötti kapcsolatok meghatározó szerepet fognak játszani jövőbeli gazdasági jólétünk és nemzetközi biztonságunk szempontjából; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy Kína fokozódó militarizálódása, növekvő katonai jelenléte és agresszív magatartása a Dél-kínai-tengeren, a szomszédai elleni indokolatlan katonai provokációi, valamint az Oroszországgal, Észak-Koreával és Iránnal fennálló katonai és politikai partnerségei a 21. század kulcsfontosságú geopolitikai kihívását jelentik; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Kína külpolitikája az erős magabiztosságtól a nyílt agresszió felé tolódhat;

72. sajnálatát fejezi ki az Oroszország és Kína közötti „korlátok nélküli” partnerség miatt, különösen a tekintetben, hogy megújították elkötelezettségüket katonai kapcsolataik megerősítése és ezáltal Oroszország háborús gépezetének további támogatása iránt, többek között a kettős felhasználású anyagok kivitele révén;

73. emlékeztet az EU „egy Kína” politikája iránti elkötelezettségére, amely az EU és Kína közötti kapcsolatok egyik alapelve; elítéli a Kína általi megfélemlítést, valamint a Tajvani-szoros és a környező nemzetközi vizek békéjét és stabilitását fenyegető fellépéseit, beleértve a nagyszabású légi és tengeri manővereket, például a „Justice Mission 2025” és a 2025. áprilisi „Strait Thunder-2025A” gyakorlatokat, amelyek veszélyeztetik a régió stabilitását; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy egyértelmű és következetes jelzésekkel biztosítsák, hogy a Tajvani-szorosban fennálló status quo egyoldalú megváltoztatására irányuló – különösen erőt vagy kényszert alkalmazó – jelenlegi kísérleteket ne lehessen elfogadni, és súlyos áruk legyen; hangsúlyozza, hogy Tajvan az EU kulcsfontosságú demokratikus partnere az indiai-csendes-óceáni térségben, és sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy folytassanak szorosabb együttműködést Tajvannal a gazdasági, kereskedelmi és beruházási kapcsolatok további fellendítése érdekében; felszólít továbbá arra, hogy az EU folytasson rendszeres eszmecserét tajvani partnereivel a releváns biztonsági kérdésekről; kéri az EU-t és tagállamait, hogy támogassák

Tajvan olyan főbb multilaterális szervezetekben való érdemi részvételét, mint a WHO, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet és az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye; emlékeztet arra, hogy a fehér könyv az európai védelem jövőjéről aggodalmat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy Kína a politikai, gazdasági, katonai, kiber- és kognitív intézkedések fokozása révén nyomást gyakorol Tajvanra; hangsúlyozza, hogy Kína Tajvannal szembeni területi követeléseinek nincs alapja a nemzetközi jogban, hogy egyik fél sem alárendelt a másiknak, és hogy csak Tajvan demokratikusan megválasztott kormánya képviselheti a tajvani népet; nem ért egyet azzal, ahogy a Kínai Népköztársaság folyamatosan félremagyarázza a 2758. sz. ENSZ-határozatot, és megakadályozza Tajvan multilaterális szervezetekben való részvételét;

74. elítéli a kormány által irányított kényszermunkarendszert és az emberi jogok folyamatos megsértését, különösen az ujgurok szisztematikus elnyomása Hszincsiang tartományban; aggodalommal veszi tudomásul a Tibetben, Hongkongban és Makaóban élő etnikai kisebbségekkel szembeni erőteljes fellépést, valamint a kínai másként gondolkodók transznacionális elnyomását; felszólítja Kínát, hogy tartsa be a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi kötelező egyezményét;

75. ismételten határozottan elítéli, hogy Kína megsértette nemzetközi kötelezettségvállalásait, valamint a kínai–brit és a kínai–portugál együttes nyilatkozatokat, az „egy ország, két rendszer” elvet és a hongkongi alaptörvényt; felszólítja Kínát, hogy tartsa tiszteletben és garantálja Hongkong autonómiáját, és ratifikálja a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nemzetbiztonsági törvény és Kína nemzetközi kötelezettségvállalásainak megsértése fényében vizsgálja felül a Hongkongi Gazdasági és Kereskedelmi Hivatal jogállását, valamint Hongkong és Makaó autonóm státuszát; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Hongkong segítséget nyújt Oroszországnak a hatályos szankciók kijátszásában és a fegyvergyártáshoz szükséges kritikus fontosságú alkatrészek beszerzésében; sajnálatát fejezi ki továbbá a különleges közigazgatási terület autonómiájával és ellenzéki személyiségeivel köztük a civil társadalom tagjaival és családtagjaikkal szembeni erőszakos fellépés miatt; kéri az EKSZ-t, hogy szorosan kövesse nyomon a hongkongi politikai foglyok elleni pereket, továbbá szorgalmazza az összes politikai fogoly szabadon bocsátását;

76. aggodalmát fejezi ki a kínai vállalatok növekvő gazdasági helyzete miatt az EU-ban, többek között az olyan stratégiai ágazatokban, mint az akkumulátorgyártás; hangsúlyozza, hogy az EU gazdasági biztonsági stratégiájával összhangban sürgősen folytatni kell a kockázatmentesítési politikát a kritikus ágazatok gazdasági függőségének további csökkentése révén; hangsúlyozza, hogy ezek a függőségek korlátozzák az EU külpolitikai képességét, és növelik a

politikai és gazdasági kényszerítésnek való kiszolgáltatottságát; ezért hatékony kockázatmentesítési intézkedésekre, az ellátási láncok diverzifikálására és új partnerségek létrehozására szólít fel;

77. hangsúlyozza, hogy az EU-nak elő kell mozdítania az elveken alapuló párbeszédet és a kölcsönösen előnyös együttműködést Kínával számos globális kihívás kezelése érdekében, a multilateralizmustól és az éghajlatváltozástól kezdve a globális egészségügyig és a nemzetközi fejlesztésig; a fentiekkel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az EU-nak olyan többdimenziós stratégiát kell elfogadnia, amely ötvözi az elveken alapuló diplomáciát és a nemzetközi jog fenntartására, az egyenlő versenyfeltételek és ezáltal az uniós érdekek védelmére irányuló gazdasági fellépést, és amely megköveteli Kína kockázatmentesítését; megerősíti, hogy továbbra is hasznos elemzési keret, ha Kínát partnerként, gazdasági versenytársként és rendszerszintű riválisként tekintjük, de hangsúlyozza, hogy ez hosszú távú stratégiai iránymutatásként nem elegendő; strukturált vitát szorgalmaz a tagállamok között az EU Kínával fenntartott kapcsolatainak jövőjéről az Unió stratégiai célkitűzéseinek meghatározása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Unió csak az EU és Kína közötti kapcsolatok hosszú távú jövőképének meghatározásával alakíthat ki következetes, hiteles és hatékony politikát, és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy terjesszenek elő erre irányuló javaslatokat;

78. megjegyzi, hogy a geopolitikai kihívások megerősítették az EU és India közös érdekeit; támogatja az új stratégiai menetrend elindítására irányuló EU–India-csúcstalálkozót; üdvözli a kül- és biztonságpolitikáról szóló, 2025 júniusában elindított stratégiai párbeszédet, és ösztönzi az EU és India közötti biztonsági és védelmi partnerség létrehozását, beleértve az Indiai-óceánon folytatott rendszeres közös haditengerészeti gyakorlatokat, valamint az indiai haditengerészet és az uniós haditengerészeti missziók közötti operatív együttműködést; hangsúlyozza azt a célkitűzést, hogy 2026-ig adatbiztonsági megállapodást kell kötni Indiával; hangsúlyozza, hogy stratégiai lehetőség kínálkozik India orosz exporttól való függőségének csökkentésére az európai partnerekkel folytatott védelmi ipari együttműködés és technológiatranszfer támogatása révén, és felszólítja Indiát, hogy egyértelműen foglaljon állást Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújával szemben, és hozzon fokozott intézkedéseket az uniós szankciók kijátszásának megelőzése érdekében; üdvözli az India–Közel-Kelet–Európa gazdasági folyosót, és hangsúlyozza, hogy ez a projekt felgyorsíthatja az Európa és India közötti kereskedelmet; ösztönzi az EU-t és Indiát, hogy a jelenlegi 15 milliárd EUR-s „Európa együtt” portfólióra építve fokozzák a Global Gateway keretében megvalósuló beruházásokat, kiemelt projekteket biztosítva a megújuló energiára, a fenntartható közlekedésre, a digitális infrastruktúrára és az egészségbiztonságra vonatkozóan; felszólít egy EU–India üzleti fórum létrehozására a magánszektor együttműködésének megerősítése és a

kezdeményezések piaci elterjedésének biztosítása érdekében; támogatja az EU–India innovációs központok és induló innovatív vállalkozások közötti partnerségek létrehozását a félvezetőkkel, a mesterséges intelligenciával és a zöld hidrogénnel kapcsolatos együttműködés előmozdítása érdekében, beleértve a Horizont Európa keretében végzett közös kutatást is; ismételten hangsúlyozza a rendszeres miniszteri párbeszédek és a parlamenti szerepvállalás fontosságát a felügyelet biztosítása és a közös kötelezettségvállalások teljesítésének biztosítása érdekében; felhívja az indiai kormányt, hogy javítsa a nők és a kisebbségek jogainak védelmét;

79. üdvözli a 2025. július 17-én Brüsszelben tartott 10. EU–Pakisztán politikai párbeszédet, és hangsúlyozza a stratégiai együttműködési terv teljes körű végrehajtásának fontosságát, amely a politikai, gazdasági, biztonsági és fejlesztési kérdésekben folytatott együttműködés megerősítésének kerete; felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy építsenek az általános vámkedvezmény-rendszer plusz (GSP+) keretében és az átfogó migrációs és mobilitási párbeszéd keretében elért eredményekre; ösztönzi a migráció, a terrorizmus és a kábítószerek elleni küzdelem terén folytatott együttműködés folytatását;

80. támogatását és együttérzését fejezi ki a Dél-Ázsiában, különösen Bangladesben, Srí Lankán és Nepálban működő demokráciapárti mozgalmak iránt, és hangsúlyozza, hogy a lakosság e demokratikus törekvéseit a politikai vezetés konkrét reformjaival és előrehaladásával kell megvalósítani; emlékeztet arra, hogy az EU hosszú távon támogatja a dél-ázsiai demokráciát és civil társadalmat, és hangsúlyozza, hogy az EU-nak szorosabb partnerségre kell törekednie a régió valamennyi országával annak érdekében, hogy alternatív szerepvállalási modellt kínáljon a kínai helyett, amely növeli jelenlétét a régióban;

81. határozottan elítéli a mianmari katonai junta által 2025. december 28-án tartott színlelt általános választásokat, amelyek nem rendelkeznek demokratikus legitimitással, és amelyekre rendszerszintű megfélemlítés, erőszak és kényszerítés jellemezte környezetben került sor; kiemeli, hogy az ellenzéki pártok erőszakkal történő feloszlatása és a politikai vezetők folytatódó fogva tartása Mianmarban semmissé teszi a választási folyamatot; elutasítja a junta minden arra irányuló kísérletét, hogy ezeket a csalárd közvélemény-kutatásokat nemzetközi elismerés megszerzésére használja fel; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy célzott szankciók révén fokozzák a katonai rezsimre nehezedő nyomást, és továbbra is támogassák a mianmari nép demokratikus törekvéseit és a polgári kormányzásba való érdemi, inkluzív átmenetre irányuló erőfeszítéseit;

82. sürgeti az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a hasonlóan gondolkodó afrikai demokráciákkal való szorosabb kétoldalú partnerségek kialakítására az egyenlőség, a tisztelet és a kölcsönös előnyök, valamint a „többért többet” elv alapján, az emberi jogok és a demokrácia egyetemes értékeinek tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza, hogy mind az EU, mind Afrika ugyanazokkal a globális kihívásokkal néz szembe; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a kontinensek közötti kapcsolatokat, és üdvözli a 7. Afrikai Unió (AU)–EU-csúcstalálkozó együttes nyilatkozatát[16], hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jövőbeli EU–AU-csúcstalálkozók parlamenti dimenzióját intézményesítsék e találkozók keretének szerves részeként annak érdekében, hogy biztosítsák a polgárok képviseletét, a nyilvános felügyeletet és a partnerség tanácskozásaihoz és eredményeihez való demokratikus hozzájárulást; megismétli, hogy az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete (AKCSÁSZ) hozzáadott értéket teremthet, és üdvözli az AKCSÁSZ-államok csoportjával a Szamoai Megállapodás[17] révén folytatott fokozott együttműködést; kéri, hogy az AU, az EU és a regionális fejlesztési bankok közös égisze alatt hozzanak létre egy külön EU–Afrika iparosítási paktumot a köz- és magántőke mozgósítása érdekében, amely biztosítaná, hogy Afrika ne csupán nyersanyagforrás, hanem a feldolgozás, a gyártás és az innováció központja is legyen;

83. továbbra is mélyen aggasztja az Afrika számos részén tapasztalható folyamatos erőszak és humanitárius válságok; különösen aggasztja a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén, főként Észak-Kivuban és Ituri tartományban folytatódó erőszak és bizonytalanság; felhívja az EU-t, hogy játsszon aktív és összehangolt szerepet a békefolyamat végrehajtásának támogatásában, az inkluzivitás és a nők részvételének, a humanitárius hozzáférésnek és a polgári lakosság védelmének fokozására összpontosítva; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul függessze fel az EU és Ruanda közötti, a fenntartható nyersanyag-értékláncokról szóló egyetértési megállapodást mindaddig, amíg Ruanda fel nem hagy beavatkozásával;

84. súlyos aggodalmának ad hangot a szudáni pusztító konfliktus miatt, amely nagyszámú polgári áldozatot követelt, valamint kényszerű lakóhelyelhagyáshoz és az emberi jogok széles körű megsértéséhez vezetett; határozottan elítél minden háborús bűncselekményt és emberi jogi jogsértést, és felszólít a humanitárius segítség akadálytalan célba juttatására, a teljes elszámoltathatóságra,

---

16 Együttes nyilatkozat – 7. Afrikai Unió (AU)–Európai Unió (EU)-csúcstalálkozó, 2025. november 25.

17 Partnerségi megállapodás egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének tagjai között (HL L, 2023/2862, 2023.12.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj).

valamennyi fegyverembargó végrehajtására, valamint az ezen atrocitásokat elkövető valamennyi személlyel szembeni célzott szankciókra;

85. aggodalommal veszi tudomásul az afrikai kontinens egyes részein, többek között Tanzániában, Kamerunban és Elefántcsontparton a közelmúltban tapasztalt választási kihívásokat, és elismeri az ezeket követő polgári szerepvállalást és tüntetéseket; ösztönzi a bejelentett választási aggályok átlátható és alapos felülvizsgálatát, és felhívja az illetékes hatóságokat, hogy védjék meg a nép kifejezett akaratát, és tartsák tiszteletben valamennyi politikai szereplő jogait; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a politikai részvétel és az ellenzéki tevékenységek szabad és indokolatlan korlátozások nélküli gyakorlását;

86. sajnálatát fejezi ki a demokratikus visszaesés és a katonai puccsok számának növekedése miatt, különösen a Száhel-övezetben, például Nigerben, Burkina Fasóban és Maliban, ami mind veszélyezteti a regionális stabilitást; elítéli a külső szereplők arra irányuló egyre növekvő kísérleteit, hogy zsoldos csoportok és célzott dezinformációs kampányok révén aláássák az állami szuverenitást és táplálják az Európa-ellenes narratívákat, amit Oroszország és Kína régióban betöltött szerepe tovább súlyosbít; emlékeztet arra, hogy ez közvetlen hatással van Európa biztonságára és jólétére, és ezért hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell erősíteni az EU pozitív hozzájárulását a békéhez, a biztonsághoz és a fejlődéshez; hangsúlyozza, hogy a Global Gateway kezdeményezést kulcsfontosságú eszközként kell felhasználni arra, hogy pozitív partnerségeket kínáljanak olyan területeken, mint az infrastruktúra, az egészségügy és a digitális átalakulás, ezáltal segítve a helyi lakosság életminőségének javítását és az önkényuralmi hatalmak kontinensen való növekvő jelenlétének megakadályozását; felszólít a jó kormányzásba, a kapacitásépítésbe és a partnerségbe történő további uniós beruházásokra, amelyek célja az államok összeomlásának, a migráció tovagyűrűző hatásainak, az illegális kereskedelemnek és a terrorizmus elleni küzdelemnek a megelőzése;

87. emlékeztet az afrikai iszlám terrorizmus részéről különösen a vallási közösségeket, köztük a kereszténységet érő fenyegetésre, és tudomásul veszi az Egyesült Államok és Nigéria közötti fokozott terrorizmusellenes együttműködést, beleértve az Iszlám Államhoz kapcsolódó csoportok elleni közelmúltbeli fellépéseket is; óva int a külső katonai fellépések nem szándékolt következményeitől, beleértve a szélsőséges narratívák táplálásának kockázatát, a külföldi beavatkozás megítélését és a helyi sérelmeket, amelyek alááshatják a stabilitást és a konfliktusok megoldását; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az Egyesült Államoknak fokoznia kell a kormányzási és biztonsági kapacitások támogatására, a radikalizálódás megelőzésére, a terrorizmus elleni küzdelemre és a vallási közösségek védelmére irányuló közös erőfeszítéseket;

88. hangsúlyozza, hogy az EU, Latin-Amerika és a Karib-térség országai hasonlóan gondolkodnak, valamint közös értékeket, nyelveket, történelmet, kultúrát és vallást képviselő országok, aminek természetes partnerekké kell tennie őket napjaink geopolitikai kontextusában; megjegyzi, hogy az elmúlt évtizedekben csökkent a régión belüli uniós szerepvállalás, légüres teret hozva létre Kína és Oroszország növekvő befolyása számára; sürgeti a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy a latin-amerikai és karibi országokkal fenntartott partnerség a szavakról a cselekvésre térjen át azáltal, hogy olyan ütemtervet dolgoz ki, amely megerősíti mindkét régió azon képességét, hogy stratégiai autonómiával lépjen fel egy vitatott globális rendben; üdvözli a 2025. novemberi Santa Marta-csúcstalálkozón elfogadott együttes nyilatkozatot[18]; hangsúlyozza, hogy ennek a megújított menetrendnek választ kell adnia a polgárok törekvéseire azáltal, hogy előmozdítja az inkluzív növekedést, megszünteti az egyenlőtlenségeket és támogatja a regionális integrációt, például azáltal, hogy biztosítja, hogy a Global Gateway átlátható beruházások révén kézzelfogható előnyöket teremtsen a helyi közösségek számára; emlékeztet arra, hogy az EU mint partner hitelessége attól függ, hogy olyan együttműködési modellt kínál-e, amely egyértelműen eltér a fenntarthatatlan üzleti gyakorlatokra támaszkodó más globális szereplők és multinacionális vállalatok kizsákmányoló megközelítésétől; sürgeti a Bizottságot és a főképviselőt/alelnököt, hogy az EU régióra gyakorolt geopolitikai befolyásának fokozása szellemében erősítsék meg a kapcsolatokat és fokozzák a nemzetközi diplomáciai fellépést az önkényuralmi rendszerek térnyerésére reagálva; üdvözli e tekintetben a közelmúltbeli EU–CELAC-csúcstalálkozót; megismétli felhívását a szervezett bűnözés és különösen a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén a kétoldalú együttműködés jelentős fokozására;

89. mély aggodalmát fejezi ki a kubai és nicaraguai önkényuralmi rendszerek által alkalmazott taktikák, különösen az ellenzéki személyiségekkel szembeni kemény fellépés, a független média korlátozása és a civil társadalom mozgásterének szűkülése miatt; kiemeli különösen a nicaraguai katolikus egyház elleni kemény fellépést; felszólítja az összes latin-amerikai országot és a nemzetközi közösséget, hogy kerüljék el a konfliktusokat, és működjenek együtt annak érdekében, hogy diplomáciai nyomást gyakoroljanak ezekre a rezsimekre; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló eszközt – anélkül, hogy bármelyiket kizárnák – az ezen országokkal kötött együttműködési megállapodások demokráciára és emberi jogokra vonatkozó záradékainak való megfelelés biztosítása érdekében, beleértve azok esetleges felülvizsgálatát is, különös tekintettel Kubára, amely emellett a moszkvai és minszki rezsimek szoros partnere, politikai támogatást nyújt számukra és negatív hatással van az európai

---

18 A CELAC–EU 2025. évi csúcstalálkozóján elfogadott együttes nyilatkozat, Santa Marta, Kolumbia, 2025. november 9.

biztonságra, többek között azáltal, hogy megkönnyíti több száz kubai zsoldos részvételét Oroszország Ukrajna elleni agressziójában; hangsúlyozza, hogy az ilyen rezsimek a továbbiakban nem élvezhetik az EU-val folytatott kiemelt együttműködés előnyeit, például a politikai párbeszédről és együttműködésről szóló megállapodás keretében; mély aggodalmát fejezi ki a demokratikus elvek eróziója és az alkotmányos garanciák szándékos megkerülése miatt Salvadorban, különösen az igazságszolgáltatás függetlenségének és a kormányzati fellépés átláthatóságának hiánya, a túlzott erőszak alkalmazása, az indokolatlan militarizáció, valamint a gyülekezési és sajtószabadság növekvő korlátozása miatt;

90. felhívja a figyelmet a Parlament és a Tanács által a venezuelai politikai válsággal kapcsolatban elfogadott korábbi álláspontokra; emlékeztet arra, hogy az EU következetesen azt nyilatkozta, hogy Nicolás Maduro nem rendelkezik egy demokratikusan megválasztott elnök legitimitásával, és ezért nem ismerte el őt ilyen minőségében; elvárja, hogy a közelmúlt fejleményei nyissanak utat a venezuelai nép és a civil társadalom számára a demokratikus fejlődés előtt; hangsúlyozza azonban, hogy a politikai változás bekövetkezésének módja alapvető fontosságú, és mély aggodalommal állapítja meg, hogy az Egyesült Államok jogszerű multilaterális kereteken kívül végrehajtott egyoldalú katonai művelete jelentős kérdéseket vet fel a nemzetközi jog szempontjából, és azzal a kockázattal jár, hogy aláássa a valóban inkluzív és békés demokratikus átmenet legitimitását és fenntarthatóságát; hangsúlyozza, hogy minden körülmények között tiszteletben kell tartani a nemzetközi jog elveit és az Egyesült Nemzetek Alapokmányát – ideértve a szuverenitás és a területi integritás tiszteletben tartását, valamint az erőszak alkalmazásának tilalmát –, és megjegyzi, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjai különleges felelősséggel bírnak e tekintetben; támogatja a gyors, békés és venezuelai vezetésű átmenetet a demokráciába az ország stabilizálása és a száműzetésben élő lakosság visszatérésének lehetővé tétele érdekében; üdvözli és pozitív jelnek tekinti, hogy megkezdődött a politikai foglyok szabadon bocsátása; emlékeztet arra, hogy igazságtalanul, embertelen és kegyetlen körülmények között tartották fogva őket; követeli, hogy minden politikai foglyot és más önkényesen fogva tartott személyt feltétel nélkül bocsássanak szabadon; hangsúlyozza, hogy az EU egyetért azzal, hogy prioritásként kell kezelni a jelentős biztonsági kihívásokat jelentő, nemzetközi szervezett bűnözés és kábítószer-kereskedelem elleni küzdelmet, de hangsúlyozza, hogy ezeket a kihívásokat a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartása mellett, folyamatos együttműködés révén kell kezelni; hangsúlyozza, hogy Venezuela kőolaját és természeti erőforrásait az új, demokratikusan megválasztott venezuelai kormánynak jól irányított módon, úgy kell kezelnie, hogy a venezuelai nép javát szolgálják, kiemelve őket a szegénységből és elősegítve Venezuela fenntartható fejlődését;

91. hangsúlyozza, hogy a venezuelai népnek szabad és tisztességes választások révén kell meghatároznia saját jövőjét;

92. üdvözli a Trump elnök és Petro elnök, valamint a Trump elnök és Sheinbaum elnök között folytatott pozitív telefonbeszélgetéseket, amelyek a konstruktív és diplomáciai együttműködés felé vezető utat jelentik;

93. hangsúlyozza az Északi-sarkvidék fokozott geostratégiai jelentőségét, és megismétli, hogy koherens és naprakész uniós északi-sarkvidéki politikára van szükség; mély aggodalmát fejezi ki Oroszország növekvő katonai jelenléte miatt az Északi-sarkvidéken, valamint az északi-tengeri útvonalon a hajózás szabadságának jogellenes korlátozásai miatt; növekvő aggodalommal állapítja meg, hogy Kína fokozott érdeklődést mutat az Északi-sarkvidék iránt, és hangsúlyozza, hogy az EU-nak megfelelő választ kell keresnie erre; hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidéknek a béke és a konstruktív együttműködés övezetének kell maradnia; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a regionális párbeszédet és koordinációt északi-sarkvidéki partnereinkkel, például Norvégiával, az Egyesült Államokkal és Kanadával a biztonság, a fenntartható gazdasági fejlődés és a geopolitikai és éghajlattal kapcsolatos kihívásokkal szembeni reziliencia biztosítása érdekében; kiemeli annak fontosságát, hogy az északi-sarkvidéki éghajlatváltozásra vonatkozó előrejelzéseket építsék be az EU közös kül- és biztonságpolitikájába és polgári védelmi tervezésébe; felszólít az Északi-sarkvidéket érintő kérdésekkel foglalkozó uniós különmegbízott megbízatásának és erőforrásainak megerősítésére a szakpolitikai koordináció, a fejlesztés nyomon követése és az északi-sarkvidéki partnerekkel való együttműködés javítása érdekében; kéri, hogy az EU és a tagállamok Északi-sarkvidéken folytatott tevékenységei az 1996. évi ottawai nyilatkozatnak megfelelően járuljanak hozzá az Északi-sarkvidék őslakos közösségeinek jólétéhez és jogaihoz, és ne sértsék azokat; üdvözli Grönland kormányának minden olyan lehetséges kezdeményezését, amely az EU-val fennálló politikai, intézményi és gazdasági kapcsolatainak megerősítésére irányul; felszólít az EU és Grönland között 2023-ban aláírt egyetértési megállapodás végrehajtására, amelynek célja az egyenlő és kölcsönösen előnyös partnerség további megerősítése; hangsúlyozza, hogy ezt az együttműködést a fenntartható és infrastrukturális projektekbe történő jelentős uniós beruházásokkal kell alátámasztani a nyersanyag-értéklánc egészében, valamint más területeken, például az oktatásban, hosszú távú értéket teremtve mind az EU, mind Grönland számára, ugyanakkor támogatva Grönland saját prioritásait, gazdasági fejlődését és népének jóllétét;

94. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozzák a regionális szervezetekkel – többek között a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével, az Afrikai Unióval, a Latin-amerikai és Karibi Államok Közösségével és az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal – folytatott

strukturált együttműködést inkluzív regionális biztonsági architektúrák kialakítása és többoldalú politikai válaszok koordinálása érdekében, beleértve a következőket:

a) horizontális partnerségek az egészségbiztonság területén;

b) a megbízható partnerekkel közös diverzifikáció és reziliens értékláncok;

c) megerősített együttműködés a migrációkezelés terén, az emberi jogok és méltóság tiszteletben tartása, valamint a menedékjog védelme;

d) megerősített együttműködés az éghajlatváltozás békére és biztonságra gyakorolt hatásának kezelése terén; kiemeli, hogy az éghajlatváltozás az EU közös kül- és biztonságpolitikája előtt álló egyik jelentős kihívás; felhívja az EU-t, hogy tekintse külpolitikája fontos részének az éghajlatvédelmet és a klímadiplomáciát;

e) a 17 fenntartható fejlődési cél 2030-ig történő elérésére irányuló globális erőfeszítések gyors újjáélesztése;

f) a nők jogainak védelme világszerte egy olyan időszakban, amikor a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai világszerte háttérbe szorulnak;

g) kollektív támogatás nyújtása az ENSZ-nek, nevezetesen a Nemzetközi Bíróságnak és minden más, a szabályokon alapuló nemzetközi rend fenntartásához elengedhetetlen nemzetközi szervezetnek;

Alku tárgyát nem képező álláspontok kialakítása, amelyeket sérthetetlennek tekintünk

95. megismétli, hogy az EU külső tevékenységét az EUSZ 2. cikkében, 3. cikkének (5) bekezdésében és 21. cikkében foglalt azon értékek és elvek irányítják, amelyek az EU alapítását, fejlődését és bővítését is ihlették;

96. emlékeztet arra, hogy az EU hitelessége attól függ, hogy képes-e koherensen fellépni, különös tekintettel külső képviseletére, valamint attól, hogy képes-e határozottan fellépni polgárainak és érdekeinek védelme során; hangsúlyozza, hogy a határozott fellépés küszöbértékét következetesen közölni kell, és annak egyértelmű válaszokat kell tartalmaznia súlyos emberi jogi jogsértésekre, a többek között a parlamenti képviselők és a politikai ellenzék elleni szisztematikus elnyomásra, valamint a súlyos korrupcióra és kleptokráciára; támogatja az EU globális emberi jogi szankciórendszerének (Magnyickij típusú emberi jogi szankciórendszerének) kiterjesztését a rendszerszintű elnyomásra és

a korrupcióra; hangsúlyozza, hogy a korrupció lehetővé teszi és súlyosbítja az emberi jogok megsértését, a visszaéléseket, valamint a demokratikus elvek és a jogállamiság leépülését; felhívja az EU-t, hogy a külföldi korrupt gyakorlatokról szóló amerikai törvény példájára támaszkodva dolgozzon ki hasonló jogszabályokat;

97. ösztönzi a G7-ekkel és más demokratikus partnerekkel, például a G20-akkal való szorosabb koordinációt a globális normák megsértésére adott válaszok összehangolása érdekében;

98. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU közös kül- és biztonságpolitikáját olyan elvek vezéreljék, amelyek támogatják a nemek közötti egyenlőséget, valamint a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet; kéri, hogy ezek maradjanak az EU közös kül- és biztonságpolitikájának kulcsfontosságú elvei; sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv alapos és ambiciózus végrehajtása révén tartsák fenn az EU vezető szerepét a nők jogainak világszintű előmozdításában; komoly aggodalmának ad hangot az LMBTIQ+ személyek jogainak egyre nagyobb csökkenése miatt a világ különböző részein;

99. felszólít a gyermekek szempontjait figyelembe vevő megközelítésre az EU kül- és biztonságpolitikájában, és felhívja a figyelmet az AU, az EU és az ENSZ közötti megerősített koordináció szükségességére a háború, a lakóhelyelhagyás és a humanitárius válságok által érintett gyermekek és serdülők védelme érdekében;

100. sürgeti, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet valamennyi kisebbség, köztük a vallási kisebbségek, például a keresztények üldözésének eseteire; határozottan elítéli a vallási kisebbségek elleni erőszak minden formáját, és szolidaritását fejezi ki az áldozatokkal és családjaikkal; megismétli, hogy a vallás vagy meggyőződés szabadsága elválaszthatatlan más alapvető jogoktól, és egymást kölcsönösen erősítő módon kell őket előmozdítani; kéri, hogy a gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság, valamint a sokszínűség védelmét építsék be az EU külső fellépésébe; felhívja ezért a Bizottságot, hogy újítsa meg a vallás vagy meggyőződés szabadságának az EU-n kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott pozícióját;

101. hangsúlyozza, hogy világszerte támogatni kell a véleménynyilvánítás szabadságának védelmét, beleértve az online médiát is, valamint a médiapluralizmust és az értékalapú újságírást, különösen az oknyomozó újságírást;

102. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki egyértelmű és átlátható referenciaértékeket az uniós szankciók hatékonyságának és általános hatásának értékelésére, és erről rendszeresen tájékoztassák a Parlamentet; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a

szankciók végrehajtását, és megismétli annak fontosságát, hogy a közbizalom és a nemzetközi hitelesség megőrzése érdekében mind az uniós polgárokat, mind a partnerországokat tájékoztassák a szankciók céljáról és hatásairól; emlékeztet, hogy a korlátozó intézkedéseket valamennyi tagállamban következetesen és egységesen kell alkalmazni ahhoz, hogy az EU külső fellépései hitelesek és hatékonyak lehessenek;

103. hangsúlyozza az időben történő és összehangolt válságkezelés fontosságát, hangsúlyozva, hogy a hatékony válságkezelés a gyors döntéshozatalon, az erőforrások gyors felhasználásán és a változó helyzetekhez való alkalmazkodás képességén alapul, nem pedig pusztán a tervezésen vagy a narratívákon;

104. elismeri, hogy az egyhangúság követelménye arra kényszeríti a tagállamokat, hogy fáradhatatlanul a kompromisszum és az egység megvalósításán munkálkodjanak, ami az EU globális színtéren gyakorolt politikai befolyásának kulcsfontosságú eleme; rámutat azonban arra, hogy gondosan meg kell vizsgálni az egység eszméje és az egyhangúság jelentős költségei közötti kompromisszumot;

105. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a gyakorlatban egyes tagállamok időnként arra használták vétójogukat, hogy gyengítsék a megállapodásokat, késleltessék a döntéshozatalt, vagy akadályozzák a közös politikákat; sajnálja, hogy a gyors, hatékony és eredményes kül-, biztonság- és védelempolitikai fellépés lehetősége kihasználatlanul maradt, amelyet többek között az EUSZ áthidaló klauzulái biztosítanak;

106. ismételten kéri, hogy a Tanács fokozatosan térjen át a minősített többségi szavazásra a KKBP azon területein, amelyeknek nincsenek katonai vagy védelmi vonatkozásaik, különösen szankciórendszerünkkel összefüggésben; elismeri egyes tagállamok azon aggodalmát, miszerint csökkenhet a befolyásuk az uniós szintű kül- és biztonságpolitikában; emlékeztet arra, hogy – megbízatásában foglaltak szerint – az alelnök/főképviselő feladata, hogy kezdeményezze a KKBP-ben a minősített többségi szavazást lehetővé tevő szerződéses rendelkezések alkalmazását, és ennek megfelelően elvárja, hogy az alelnök/főképviselő e célból konstruktív párbeszédet folytasson a tagállamokkal; ösztönzi, hogy a határozathozatali képesség fokozása érdekében maradéktalanul használják ki a jelenleg rendelkezésre álló összes lehetőséget, és kéri a tagállamokat, hogy nagyobb mértékben és átláthatóbban alkalmazzák a konstruktív tartózkodást azokban az esetekben, amikor nem tudnak jóváhagyni egy határozatot, de nem kívánják megakadályozni az Unió közös fellépését; hangsúlyozza, hogy ez a megközelítés megerősíti az EU azon képességét, hogy gyorsan és következetesen reagáljon a nemzetközi válságokra, tiszteletben tartva ugyanakkor a nemzeti szuverenitást, továbbá rávilágít, hogy a KKBP hatékonysága a Szerződés módosítása nélkül már most is

javítható; elismeri, hogy a minősített többségi szavazás alkalmazása felé tett előrelépés csak fokozatos lehet, és annak az európai stratégiai kultúra kialakítására kell épülnie;

Az általunk végzett uniós külső tevékenység hatásának növelése

107. sajnálja, hogy az EU globális láthatósága és politikai befolyása gyakran elmarad gazdasági, pénzügyi és diplomáciai lábnyomától; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a láthatóság hiánya időnként az EU külső képviselete egyértelműségének hiányából ered; hangsúlyozza, hogy egyértelműen meg kell határozni az alelnöknek/főképviselőnek, a Bizottság elnökének és az Európai Tanács elnökének az EU külső tevékenységével és képviseletével kapcsolatos hatásköreit, hogy az EU egységes hangon szólalhasson meg, és e megszólalásokat partnerei is egységesnek találják; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az EKSZ-szel való koordinációját a külső fellépések terén, többek között azáltal, hogy biztosítja az EKSZ-határozat[19] 3. cikke (2) bekezdésének és 9. cikkének való teljes megfelelést, amelyet adott esetben naprakésszé kell tenni;

108. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy lépjenek fel egységesen; megjegyzi, hogy a KKBP terén némi előrelépés érhető el a meglévő szerződések rendelkezéseinek – például az áthidaló klauzulának az – alkalmazásával; hangsúlyozza, hogy a Szerződéseknek kifejezetten elő kell írniuk az európai védelmi unió létrehozásának lehetőségét, és hogy az alelnököt/főképviselőt támogatni kell arra irányuló erőfeszítéseiben, hogy a nemzetközi fórumokon az EU fő külső képviselője legyen;

109. elismerését fejezi ki az Európai Diplomáciai Akadémia arra irányuló erőfeszítéseiért, hogy hozzájáruljon az EU diplomáciai testületéhez és kultúrájához; kéri, hogy az Akadémiába vonjanak be olyan európai polgárokat is, akik nem csupán a tagállamok diplomatái; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elegendő erőforrást – többek között emberi erőforrásokat – biztosítsanak az Akadémia számára;

110. felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy mielőbb terjesszen elő javaslatokat az EU külső fellépésének jövőbeli működési struktúrájára vonatkozóan, és e célból teljes mértékben vegye figyelembe az EKSZ működésének értékeléséről és az EU globális

---

19 A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj).

szerepének megerősítéséről szóló, 2023. március 15-i parlamenti ajánlást[20];

111. felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy tegyen javaslatot egy koherens, stratégiai kommunikációs stratégiára, amely kiemeli az EU külső tevékenységének előnyeit és alátámasztja az uniós célkitűzéseket, miközben ellensúlyozza a nem uniós országok által szervezett dezinformációs kampányokat; ösztönzi az EKSZ-t, hogy erősítse meg az EU politikai jelenlétét partnerországainkban, és tegye hozzáférhetőbbé külső tevékenységünket a lakosság számára ezen országokban, többek között többnyelvű kampányok, kulturális diplomácia, valamint a helyi érdekelt felekkel és médiával való együttműködés révén; támogatja a kommunikációnak mint teljesítménykritériumnak az EKSZ programozásába való felvételét; hangsúlyozza, hogy e stratégiának az „Európai Unió” szót és az EU zászlaját is magában foglaló egyértelmű jelzésekkel meg kell erősítenie az Unió által finanszírozott projektek láthatóságát, különösen a tagjelölt országokban, annak érdekében, hogy fel lehessen lépni az uniós kezdeményezések aláásására irányuló kísérletekkel szemben;

112. állást foglal amellett, hogy az EU ne csak a tagállamokon keresztül, hanem látható uniós zászló alatt is jelenjen meg a globális csúcstalálkozókon, regionális fórumokon és konfliktusközvetítő platformokon;

113. fokozott konvergenciát szorgalmaz az EU és a tagállamok diplomáciai szolgálatai között a nemzeti márkaépítés és az uniós üzenetküldés közötti szinergiák javítása érdekében, az „Európa együtt” megközelítéssel összhangban;

114. hangsúlyozza, hogy a költségvetési megszorítások jelentős akadályt jelentenek az EU külső fellépése láthatóságának és hatásának növelése előtt; hangsúlyozza, hogy egyértelmű földrajzi és tematikus prioritások nélkül fennáll annak a kockázata, hogy a korlátozott erőforrások túl szétaprózódnak ahhoz, hogy stratégiai hatást fejtsenek ki; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy ténylegesen végezzék el a prioritások meghatározását annak azonosítása érdekében, hogy az EU külső tevékenysége hol eredményezheti a legnagyobb politikai és stratégiai megtérülést; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak képesnek kell lennie annak biztosítására, hogy a pénzeszközök ténylegesen a tervezett címzett javát szolgálják, és azokkal ne éljenek vissza;

---

20 Az Európai Parlament 2023. március 15-i ajánlása a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez, amelyben értékeli az EKSZ működését és az EU globális szerepének megerősítését, HL C, C/2023/410, 2023.11.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/410/oj).

115. kéri, hogy erősítsék meg az EKSZ-t – mind annak központját, mind az uniós küldöttségeket – azáltal, hogy megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat biztosítanak számára ahhoz, hogy az EU jobban fel tudjon készülni a jelenlegi és a jövőbeni globális kihívásokra; szorgalmazza, hogy az EKSZ képes legyen kiválasztani és felvenni állandó uniós diplomáciai személyzetét, beleértve az Európai Diplomáciai Akadémián végzőket is, és biztosítsa, hogy a tagállamok között a nemek közötti és a földrajzi egyensúly méltányosabb legyen az EKSZ valamennyi szintjén;

116. kiemeli a Global Gateway kezdeményezésben rejlő stratégiai potenciált, amely nemcsak beruházási platformként, hanem az EU globális jelenlétének és láthatóságának megerősítésére szolgáló eszközként is szolgálhat; üdvözli, hogy a Bizottság prioritásként kezelte a Global Gateway projektjeinek végrehajtását; aggodalmát fejezi ki azon jelentések miatt, amelyek szerint számos Global Gateway projektet kínai vállalatok hajtanak végre, ami közvetlenül sérti a kezdeményezés azon célkitűzéseit, hogy alternatívát kínáljanak Kína „Egy övezet, egy út” kezdeményezésével szemben, és a partnerországokban valódi nemzeti értéket teremtsenek; ezért felszólít a Global Gateway-ben részt vevő valamennyi kínai vállalat azonnali kivizsgálására; megismétli, hogy a Global Gateway-nek hozzá kell járulnia a globális stabilitáshoz és biztonsághoz, ugyanakkor meg kell erősítenie Európa rezilienciáját; hangsúlyozza továbbá, hogy a politikai elkötelezettség és a geopolitikai törekvések összehangolása érdekében megújított kötelezettségvállalásra van szükség az időben történő megvalósítás, a projektek azonosításával kapcsolatos erősebb helyi felelősségvállalás, valamint a magánszektor jól meghatározott szerepvállalása terén; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a projektek megvalósítását, és csökkentse a kiemelt projektek számát a kezdeményezés hatásának maximalizálása érdekében; úgy véli továbbá, hogy a Global Gateway projektjeihez jobb nyilvános kommunikációra van szükség, különösen a végrehajtó partnerekkel való közvetett irányítás esetében, például az Európai Fenntartható Fejlődési Alap Plusz keretében végrehajtott, több érdekelt felet érintő vegyesfinanszírozási műveletek esetében; felhívja ezért a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy szisztematikusan erősítsék meg az uniós finanszírozású intézkedésekkel kapcsolatos kommunikációt, biztosítva az Unió vezető szerepének és hozzáadott értékének egységes üzenetét, egyértelmű bemutatását és hatékony láthatóságát; rámutat, hogy az erre a kezdeményezésre elkülönített 300 milliárd EUR összegű költségvetés kevesebb mint egyharmada a Kína hasonlóan összeköttetésre és infrastruktúrára összpontosító, „Egy övezet, egy út” kezdeményezése keretében már folyamatban lévő projektek költségvetésének; javasolja a Parlament felügyeleti szerepének megerősítését annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a Global Gateway projektek finanszírozási folyamatának nagyobb elszámoltathatóságát és átláthatóságát, beleértve a Bizottság és az EKSZ rendszeres jelentéstételét, a projektek

kiválasztásának és végrehajtásának fokozott parlamenti ellenőrzését, valamint az eredmények és hatások szisztematikus értékelését;

117. megerősíti az EU különleges képviselőinek (EUKK-k) szerepét, akik előmozdítják az EU politikáit és érdekeit az egyes régiókban és országokban, és fontos szerepet játszanak egy erősebb és hatékonyabb KKBP kialakításában azáltal, hogy aktív politikai jelenlétet biztosítanak az EU-nak a kiemelt fontosságú országokban és régiókban, és az EU „hangjaként” és „arcaként” működnek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU különleges képviselői olyan széles körű és rugalmas megbízatással rendelkezzenek, amely képes alkalmazkodni a változó geopolitikai körülményekhez annak érdekében, hogy meghatározott régiókban és országokban előmozdítsák az uniós politikákat és érdekeket; ismét hangsúlyozza, hogy az EU új különleges képviselőinek kinevezésére csak a Parlamentben tartott meghallgatásokat követően kerülhet sor;

118. felszólít a preventív diplomáciának mint a felek közötti konfliktusok megelőzését, közvetítését és békés rendezését szolgáló proaktív külpolitikai eszköznek a megújított megközelítésére; szorgalmazza, hogy az EKSZ építse be az EU preventív diplomáciai eszközeinek használatát a strukturális megelőzési mechanizmusokba és fellépésekbe, a konfliktusokban részt vevő különböző szereplők közötti politikai megállapodásokba, a megbékélésről, a békeépítésről és az átmeneti igazságszolgáltatásról szóló nemzeti párbeszédekbe, valamint az igazságszolgáltatással és a megbékéléssel foglalkozó bizottságokba;

119. emlékeztet arra, hogy a Parlament költségvetési funkciójának gyakorlása elválaszthatatlanul kapcsolódik a demokratikus ellenőrzéssel és konzultációval kapcsolatos funkciójához; hangsúlyozza, hogy a KBVP-t magában foglaló KKBP-ben a Parlament a Tanáccsal közösen gyakorolja költségvetési feladatát; emlékeztet arra, hogy a Parlament e politikák tekintetében az EUSZ 36. cikkében említett politikai ellenőrzési és konzultációs feladatot is ellátja;

120. hangsúlyozza, hogy részletesebb költségvetési nómenklatúrára van szükség a KKBP költségvetésben, valamint a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközre és az Előcsatlakozási Támogatási Eszközre, ami lehetővé teszi a költségvetési hatóság számára, hogy az éves költségvetési eljárás keretében politikai és földrajzi prioritásokat határozzon meg;

121. ismételten kéri, hogy mozdítsák elő egy olyan rendszer létrehozását, amely automatikusan és folyamatosan továbbítja a tagállamokból az EKSZ-be az Unión kívül felmerülő kül- és biztonságpolitikai kérdésekkel kapcsolatos hírszerzési információkat; e tekintetben szorgalmazza az Európai Unió Helyzetelemző Központja, az EKSZ válságreagálási központja és az Európai Unió Műholdközpontja

megerősítését azok személyzete és pénzügyi erőforrásai, valamint képességei növelése révén; sürgeti a hírszerzéssel és/vagy érzékeny információkkal foglalkozó szolgálatok biztonsági protokolljainak javítását;

122. emlékeztet arra, hogy a Parlamentnek külön szerepet kell játszania az EU külső tevékenysége láthatóságának és hatásának kiegészítésében, ezáltal kiegészítve az EU és a tagállamok diplomáciai szolgálatainak erőfeszítéseit;

123. úgy véli, hogy szükség van az EU külső fellépésének erősebb parlamenti felügyeletére, beleértve a bizalmas információkhoz való rendszeres és időszerű, ugyanakkor biztonságos hozzáférést és a strukturált párbeszédeket, összhangban az EUSZ 36. cikkével; hangsúlyozza, hogy több visszajelzésre van szükség az alelnök/főképviselő és az EKSZ részéről a meghozott intézkedésekről és az elért hatásokról annak érdekében, hogy teljesüljenek a Parlament külpolitikai kérdésekkel kapcsolatos állásfoglalásaiban megfogalmazott ajánlások; hangsúlyozza, hogy a demokratikus felügyelet nem lehet hatékony a minősített információkhoz és értékelésekhez való tényleges hozzáférés nélkül, és sürgeti a 2002-es intézményközi megállapodás javítását annak érdekében, hogy az megfeleljen a jelenlegi biztonsági realitásoknak.

124. hangsúlyozza, hogy a fent felvetett valamennyi kérésre az alelnöknek/főképviselőnek megfelelő írásbeli választ kell adnia; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy gyorsan és írásban válaszoljon a Parlament felhívásaira, kéréseire és aggályaira; úgy véli, hogy a bizottságban vagy a plenáris ülésen tett szóbeli nyilatkozatok csak kivételes vagy sürgős esetekben jelenthetnek kielégítő választ; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi kihívásokkal teli geopolitikai helyzetben a Parlament és az alelnök/főképviselő közötti szoros együttműködés és partnerség stratégiai jelentőséggel bír; hangsúlyozza, hogy a kiadásokkal járó KKBP- vagy KBVP-határozatok mindig alapvető választási lehetőséget jelentenek e politikák számára, és parlamenti felügyelet alá kell tartozniuk; szisztematikusabb információcserét vár a megbízatások és a KKBP-stratégiák elfogadása előtt, továbbá jobb információáramlást kér a tárgyalásokról és a nemzetközi megállapodások végrehajtásáról, valamint az egyetértési megállapodásokról;

°

° °

125. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.